

Inhoud

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2019/C 413/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het Publicatieblad van de Europese Unie	1
---------------	--	---

V *Bekendmakingen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2019/C 413/02	Zaak C-616/17: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 1 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal correctionnel de Foix - Frankrijk) – Strafzaak tegen Mathieu Blaise e.a. (Prejudiciële verwijzing – Milieu – Op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen – Verordening (EG) nr. 1107/2009 – Geldigheid – Voorzorgsbeginsel – Definitie van het begrip „werkzame stof” – Combinatie van werkzame stoffen – Betrouwbaarheid van de beoordelingsprocedure – Toegang van het publiek tot het dossier – Onderzoeken naar toxiciteit bij langdurige blootstelling – Pesticiden – Glyfosaat)	2
---------------	---	---

2019/C 413/03	Zaak C-621/17: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Kúria - Hongarije) – Gyula Kiss/CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss (Prejudiciële verwijzing – Bescherming van de consument – Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten – Richtlijn 93/13/EEG – Artikel 3, lid 1 – Beoordeling van het oneerlijke karakter van bedingen in overeenkomsten – Artikel 4, lid 2 – Artikel 5 – Vereiste van duidelijke en begrijpelijke formulering van bedingen in overeenkomsten – Bedingen houdende de verplichting tot betaling van vergoedingen voor niet gespecificeerde diensten)	3
2019/C 413/04	Zaak C-673/17: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 1 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof- Duitsland) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Planet49 GmbH (Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 95/46/EG – Richtlijn 2002/58/EG – Verordening (EU) 2016/679 – Verwerking van persoonsgegevens en bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie – Cookies – Begrip „toestemming van de betrokkene”– Verklaring van toestemming door middel van een standaard aangevinkt selectievakje).....	4
2019/C 413/05	Zaak C-18/18: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oberste Gerichtshof - Oostenrijk) – Eva Glawischnig-Piesczek/Facebook Ireland Limited („Prejudiciële verwijzing – Informatiemaatschappij – Vrij verkeer van diensten – Richtlijn 2000/31/EG – Aansprakelijkheid van dienstverleners die als tussenpersoon optreden – Artikel 14, leden 1 en 3 – Verlener van „host”-diensten – Mogelijkheid om van de dienstverlener te eisen dat hij een inbreuk beëindigt of voorkomt – Artikel 18, lid 1 – Persoonlijke, materiële en territoriale beperkingen van de reikwijdte van een rechterlijk bevel – Artikel 15, lid 1 – Geen algemene toezichtverplichting)	5
2019/C 413/06	Zaak C-42/18: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof- Duitsland) – Finanzamt Trier/Cardpoint GmbH, rechtsopvolgster van Moneybox Deutschland GmbH (Prejudiciële verwijzing – Belastingwetgeving – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Zesde richtlijn (77/388/EEG) – Vrijstellingen – Artikel 13, B, onder d), punt 3 – Handelingen betreffende betalingen – Diensten die door een vennootschap aan een bank worden verstrekt in verband met de exploitatie van geldautomaten)	6
2019/C 413/07	Zaak C-70/18: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State - Nederland) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/A, B, P (Prejudiciële verwijzing – Associatieovereenkomst EEG-Turkije – Besluit nr. 2/76 – Artikel 7 – Besluit nr. 1/80 – Artikel 13 – Standstillbepalingen – Nieuwe beperking – Afname, vastlegging en bewaring van biometrische gegevens van Turkse onderdanen in een centraal bestand – Dwingende redenen van algemeen belang – Doelstelling van voorkoming en bestrijding van identiteits- en documentfraude – Artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Recht op eerbiediging van het privéleven – Recht op bescherming van persoonsgegevens – Evenredigheid)	6
2019/C 413/08	Zaak C-93/18: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 2 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Court of Appeal in Northern Ireland - Verenigd Koninkrijk) – Ermira Bajratari/Secretary of State for the Home Department (Prejudiciële verwijzing – Burgerschap van de Unie – Richtlijn 2004/38/EG – Verblijfsrecht van een onderdaan van een derde land die een rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn is van minderjarige burgers van de Unie – Artikel 7, lid 1, onder b) – Voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen – Bestaansmiddelen die voortvloeien uit inkomsten uit arbeid die wordt verricht zonder verblijfs- en arbeidsvergunning).....	7
2019/C 413/09	Gevoegde zaken C-152/18 P en C-153/18 P: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 2 oktober 2019 – Crédit mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit mutuel Arkéa (C-153/18 P)/Europese Centrale Bank, Europese Commissie (Hogere voorziening – Economisch en monetair beleid – Artikel 127, lid 6, VWEU – Verordening (EU) nr. 1024/2013 – Artikel 4, lid 1, onder g) – Prudentieel toezicht op geconsolideerde basis op kredietinstellingen – Verordening (EU) nr. 468/2014 – Artikel 2, punt 21, onder c) – Verordening (EU) nr. 575/2013 – Artikel 10 – Onder toezicht staande groep – Instellingen die blijvend zijn aangesloten bij een centraal orgaan)	8

2019/C 413/10	Zaak C-197/18: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Verwaltungsgericht Wien - Oostenrijk) – procedure ingesteld door Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf (Prejudiciële verwijzing – Milieu – Richtlijn 91/676/EEG – Bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen – Doelstelling om de verontreiniging te verminderen – Door verontreiniging getroffen wateren – Nitraatgehalte van maximaal 50 mg/l – Door de lidstaten vastgestelde actieprogramma’s – Rechten van particulieren om een dergelijk programma te wijzigen – Procesbevoegdheid voor de nationale autoriteiten en rechterlijke instanties)	9
2019/C 413/11	Zaak C-208/18: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Nejvyšší soud České republiky – Tsjechische Republiek) – Jana Petruchová/FIBO Group Holdings Limited (Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Verordening (EU) nr. 1215/2012 – Artikel 17, lid 1 – Bevoegdheid voor door consumenten gesloten overeenkomsten – Begrip „consument” – Natuurlijke persoon die via een effectenmakelaarskantoor transacties verricht op de internationale wisselmarkt – Verordening (EG) nr. 593/2008 (Rome I) – Richtlijn 2004/39/EG – Begrip „niet-professionele belegger”)	10
2019/C 413/12	Zaak C-260/18: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Okręgowy w Warszawie - Polen) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak/Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, voorheen Raiffeisen Bank Polska SA (Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 93/13/EEG – Consumentenovereenkomsten – Oneerlijke bedingen – Hypothecair krediet dat is geïndexeerd op een vreemde valuta – Beding betreffende de bepaling van de wisselkoers tussen valuta’s – Gevolgen van de vaststelling dat een beding oneerlijk is – Mogelijkheid voor de rechter om een einde te maken aan oneerlijke bedingen door gebruik te maken van open normen van burgerlijk recht – Beoordeling van het belang van de consument – Voortbestaan van de overeenkomst zonder de oneerlijke bedingen)	11
2019/C 413/13	Zaak C-267/18: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel București - Roemenië) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA/Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA (Prejudiciële verwijzing – Overheidsopdrachten – Procedure voor het plaatsen van overheidsopdrachten – Richtlijn 2014/24/EU – Artikel 57, lid 4 – Facultatieve uitsluitingsgronden – Uitsluiting van een ondernemer van deelname aan een openbare aanbestedingsprocedure – Vroegtijdige beëindiging van een eerdere opdracht wegens gedeeltelijke onderaanneming – Begrip „aanzienlijke of voortdurende tekortkomingen” – Draagwijdte)	12
2019/C 413/14	Zaak C-272/18: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof - Oostenrijk) – Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG (Prejudiciële verwijzing – Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst – Uitsluiting van het vennootschapsrecht uit de werkingssfeer van het Verdrag van Rome van 1980 en verordening (EG) nr. 593/2008 (Rome I) – Trustovereenkomst gesloten door een consument en een professionele wederpartij, die uitsluitend het beheer van een deelneming in een commanditaire vennootschap tot doel heeft)	13
2019/C 413/15	Zaak C-274/18: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Arbeits-und Sozialgericht Wien - Oostenrijk) – Minoo Schuch-Ghannadan/Medizinische Universität Wien (Prejudiciële verwijzing – Sociale politiek – Raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid – Clausule 4 – Discriminatieverbod – Minder gunstige behandeling van deeltijdwerkers ten opzichte van voltijdwerkers wat hun arbeidsvoorwaarden betreft – Verbod – Nationale wettelijke regeling die voor arbeidsverhoudingen voor bepaalde tijd voor deeltijdwerkers een langere maximumduur vaststelt dan voor voltijdwerkers – Pro-rata-temporisbeginsel – Richtlijn 2006/54/EG – Gelijke behandeling van mannen en vrouwen in arbeid en beroep – Artikel 2, lid 1, onder b) – Begrip „indirecte discriminatie” op grond van geslacht – Artikel 14, lid 1, onder c) – Voorwaarden inzake arbeid en arbeid – Artikel 19 – Bewijslast)	14
2019/C 413/16	Zaak C-285/18: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litouwen) – Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija (Prejudiciële verwijzing – Overheidsopdrachten – Richtlijn 2014/24/EU – Artikel 12, lid 1 – Toepassing ratione temporis – Vrijheid van de lidstaten om de wijze van dienstverlening te kiezen – Grenzen – Overheidsopdrachten die het voorwerp van een zogeheten inhousegunning vormen – Inhousetransactie – Overlappending van een overheidsopdracht en een inhousetransactie)	15

2019/C 413/17	Zaak C-302/18: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen - België) – X/Belgische Staat (Prejudiciële verwijzing – Immigratiebeleid – Status van langdurig ingezetene derdelanders – Richtlijn 2003/109/EG – Voorwaarden voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene – Artikel 5, lid 1, onder a) – Vaste, regelmatige en voldoende inkomsten)	16
2019/C 413/18	Zaak C-329/18: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa - Letland) – Valsts ieņēmumu dienests/SIA „Altic”(Prejudiciële verwijzing – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Aankoop van levensmiddelen – Aftrek van voorbelasting – Weigering van aftrek – Mogelijkerwijs fictieve leverancier – Btw-fraude – Vereisten betreffende de kennis van de koper – Verordening (EG) nr. 178/2002 – Verplichtingen inzake traceerbaarheid van levensmiddelen en identificatie van de leverancier – Verordeningen (EG) nr. 852/2004 en (EG) nr. 882/2004 – Registratieverplichtingen van de exploitanten van levensmiddelenbedrijven – Invloed op het recht op btw-aftrek) .	16
2019/C 413/19	Zaak C-378/18: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht - Duitsland) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen/Reinhard Westphal (Prejudiciële verwijzing – Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 – Bescherming van de financiële belangen van de Europese Unie – Artikel 3, lid 1 – Verjaringstermijn – Verordeningen (EEG) nr. 3887/92 en (EG) nr. 2419/2001 – Geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen – Terugvordering van het onverschuldigd betaalde – Toepassing van een minder strenge regeling inzake verjaring) ..	17
2019/C 413/20	Zaak C-632/18: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State - België) – Woningfonds van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest CVBA/Instituut voor de Nationale Rekeningen (INR) (Prejudiciële verwijzing – Economisch en monetair beleid – Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Europese Unie – Verordening (EU) nr. 549/2013 – Sector overheid – Financiële instelling binnen concernverband – Begrip – Vennootschap die onder zeggenschap van een overheidsinstelling hypotheekkredieten verstrekt aan gezinnen met een middelgroot of bescheiden inkomen)	18
2019/C 413/21	Advies 1/19: Verzoek om advies krachtens artikel 218, lid 11, VWEU, ingediend door het Europees Parlement	19
2019/C 413/22	Zaak C-522/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanje) op 9 juli 2019 – DC/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	19
2019/C 413/23	Zaak C-523/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanje) op 9 juli 2019 – ED/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.....	20
2019/C 413/24	Zaak C-527/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanje) op 9 juli 2019 – HG en IH/Bankia S.A.	21
2019/C 413/25	Zaak C-582/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 30 juli 2019 door Holzer y Cia, SA de CV tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 23 mei 2019 in de gevoegde zaken T-3/18 en T-4/18, Holzer y Cia/EUIPO - Ancco	22
2019/C 413/26	Zaak C-591/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 1 augustus 2019 door Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 11 juni 2019 in zaak T-138/18, De Esteban Alonso/Commissie	23
2019/C 413/27	Zaak C-613/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 14 augustus 2019 door Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 6 juni 2019 in zaak T-209/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie.....	23

2019/C 413/28	Zaak C-614/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 14 augustus 2019 door Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 6 juni 2019 in zaak T-210/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie.....	24
2019/C 413/29	Zaak C-619/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 16 augustus 2019 – Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA/Regione Campania.....	24
2019/C 413/30	Zaak C-649/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije) op 3 september 2019 – Strafzaak tegen IR.....	25
2019/C 413/31	Zaak C-674/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litouwen) op 10 september 2019 – „Skonis ir kvapas” UAB/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos.....	26
2019/C 413/32	Zaak C-684/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf (Duitsland) op 17 september 2019 – mk advokaten GbR/MBK Rechtsanwälte GbR.....	27
2019/C 413/33	Zaak C-704/19: Beroep ingesteld op 20 september 2019 – Europese Commissie/Koninkrijk Spanje.....	27
2019/C 413/34	Zaak C-708/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Düsseldorf (Duitsland) op 25 september 2019 – Von Aschenbach & Voss GmbH/Hauptzollamt Duisburg.....	28
2019/C 413/35	Zaak C-718/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Grondwettelijk Hof (België) op 27 september 2019 – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l’Homme ASBL en Vluchtelingenwerk Vlaanderen vzw/Ministerraad.....	29
2019/C 413/36	Zaak C-724/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije) op 1 oktober 2019 – Strafzaak tegen HP.....	30
2019/C 413/37	Zaak C-735/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) op 7 oktober 2019 – Euromin Holdings (Cyprus) Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija.....	31
2019/C 413/38	Zaak C-739/16: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) op 7 oktober 2019 – ZS „Plaukti”/Lauku atbalsta dienests.....	32
2019/C 413/39	Zaak C-737/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal administratif de Montreuil (Frankrijk) op 7 oktober 2019 – Bank of China Limited/Ministre de l’Action et des Comptes publics.....	33
2019/C 413/40	Zaak C-739/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court (Ierland) op 7 oktober 2019 – VK/An Bord Pleanála.....	34
2019/C 413/41	Zaak C-741/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d’appel de Paris (Frankrijk) op 8 oktober 2019 – Republiek Moldavië/Vennootschap Komstroy, rechtsopvolger van de vennootschap Energoalians.....	34
2019/C 413/42	Zaak C-745/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sofiyski rayonen sad (Bulgarije) op 10 oktober 2019 – PH, OI/„Eurobank Bulgaria” AD.....	35

2019/C 413/43	Zaak C-787/19: Beroep ingesteld op 23 oktober 2019 – Europese Commissie/Republiek Oostenrijk	36
2019/C 413/44	Zaak C-791/19: Beroep ingesteld op 25 oktober 2019 – Commissie/Polen.	36

Gerecht

2019/C 413/45	Zaak T-586/14 RENV: Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Commissie („Dumping – Invoer van zonneglas van oorsprong uit China – Artikel 2, lid 7, onder b) en c), van verordening (EG) nr. 1225/2009 [thans artikel 2, lid 7, onder b) en c), van verordening (EU) 2016/1036] – Behandeling als marktgerichte onderneming – Begrip „verstoring van betekenis met betrekking tot de productiekosten en de financiële situatie van de ondernemingen”– Belastingvoordelen – Kennelijke beoordelingsfout”)	38
2019/C 413/46	Zaken T-755/15 en T-759/15: Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Luxemburg en Fiat Chrysler Finance Europe/Commissie („Staatssteun – Door Luxemburg ten uitvoer gelegde steunmaatregel – Besluit waarbij de steun onverenigbaar met de interne markt en onwettig wordt verklaard en terugvordering ervan wordt gelast – Fiscale ruling (tax ruling) – Voordeel – Zakelijkheidsbeginsel – Selectiviteit – Vermoeden – Mededingingsbeperking – Terugvordering”)	39
2019/C 413/47	Zaken T-760/15 en T-636/16: Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Nederland e.a./Commissie („Staatssteun – Door Nederland ten uitvoer gelegde steunmaatregel – Besluit waarbij de steun onverenigbaar met de interne markt en onwettig wordt verklaard en terugvordering ervan wordt gelast – Fiscale ruling (tax ruling) – Verrekenprijzen – Berekening van de heffingsgrondslag – Zakelijkheidsbeginsel – Voordeel – Referentiestelsel – Fiscale en procedurele autonomie van de lidstaten”)	40
2019/C 413/48	Zaak T-105/17: Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – HSBC Holdings e.a./Commissie („Mededinging – Mededingingsregelingen – Sector van rentederivaten in euro – Besluit waarbij een inbreuk op artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-overeenkomst wordt vastgesteld – Manipulatie van de interbancaire Euribor-referentierentetarieven – Uitwisseling van vertrouwelijke informatie – Mededingingsbeperking naar strekking – Eén enkele voortdurende inbreuk – Geldboeten – Basisbedrag – Waarde van de verkopen – Artikel 23, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003 – Motiveringsplicht”)	41
2019/C 413/49	Zaak T-217/17: Arrest van het Gerecht van 20 september 2019 – FVE Holýšov I e.a./Commissie („Staatssteun – Markt voor elektriciteit uit hernieuwbare bronnen – Maatregelen die de minimale terugkoop prijs van elektriciteit geproduceerd uit hernieuwbare bronnen vastleggen of een premie toekennen aan de producenten van dergelijke elektriciteit – Wijziging van de oorspronkelijke maatregelen – Beschikking waarbij de steunregeling aan het einde van de leidende onderzoeksfase verenigbaar wordt verklaard met de interne markt – Artikel 107, lid 3, onder c), VWEU – Begunstigden van de steun en aandeelhouders van de begunstigen – Gewettigd vertrouwen – Staatsmiddelen – Bevoegdheid van de Commissie om te onderzoeken of de maatregelen verenigbaar zijn met andere bepalingen van het recht van de Unie dan de specifieke bepalingen voor staatssteun”)	42
2019/C 413/50	Zaak T-391/17: Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Roemenië/Commissie („Institutioneel recht – Europees burgerinitiatief – Bescherming van nationale en taalkundige minderheden – Vergroting van de culturele en taalkundige diversiteit – Gedeeltelijke registratie – Beginsel van bevoegdheidstoedeling – Geen kennelijk ontbreken van wetgevende bevoegdheden van de Commissie – Motiveringsplicht – Artikel 5, lid 2, VEU – Artikel 4, lid 2, onder b), van verordening (EU) nr. 211/2011 – Artikel 296 VWEU”)	43
2019/C 413/51	Zaak T-466/17: Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Printeos e.a./Commissie („Mededinging – Mededingingsregelingen – Markt van standaardveloppen en bedrukte enveloppen – Besluit waarbij een inbreuk op artikel 101 VWEU wordt vastgesteld – Gedeeltelijke nietigverklaring wegens schending van de motiveringsplicht – Wijzigingsbesluit – Schikkingsprocedure – Geldboeten – Basisbedrag – Uitzonderlijke aanpassing – Plafond van 10 % van de totale omzet – Artikel 23, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003 – Beginsel ne bis in idem – Rechtszekerheid – Gewettigd vertrouwen – Gelijke behandeling – Cumulatie van sancties – Evenredigheid – Billijkheid – Volledige rechtsmacht”)	44

2019/C 413/52	Zaak T-780/17: Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – US/ECB („Openbare dienst – Personeel van de ECB – Beoordelingsrapport 2016 – Jaarlijkse herziening van salarissen en bonussen – Weigering om een overeenkomst voor bepaalde tijd te herkwalficeren als overeenkomst voor onbepaalde tijd – Motiveringplicht – Kennelijk onjuiste beoordeling”)	44
2019/C 413/53	Zaak T-13/18: Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Crédit mutuel Arkéa/EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel) („Uniemark – Nietigheidsprocedure – Uniewoordmerk Crédit Mutuel – Absolute weigeringsgronden – Beschrijvend karakter – Geen onderscheidend vermogen – Onderscheidend vermogen verkregen door gebruik – Incidenteel beroep – Artikel 7, lid 1, onder b) en c), en lid 3, van verordening (EU) 2017/1001 – Artikel 59, lid 1, onder a), en lid 2, van verordening 2017/1001”)	45
2019/C 413/54	Zaak T-39/18: Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – VF/ECB („Openbare dienst – Personeel van de ECB – Beoordelingsrapport van de verzoekende partij – Jaarlijkse herziening van salarissen en bonussen – Weigering om een overeenkomst voor bepaalde tijd te herkwalficeren als overeenkomst voor onbepaalde tijd – Motiveringsplicht – Kennelijk onjuiste beoordeling – Beginsel van behoorlijk bestuur”)	46
2019/C 413/55	Zaak T-68/18: Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Fränkischer Weinbauverband/EUIPO (Ellipsvormige fles) („Uniemark – Aanvraag voor driedimensionaal Uniemark – Ellipsvormige gebogen fles, vooraan en achteraan afgeplat – Absolute weigeringsgrond – Geen onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”)	47
2019/C 413/56	Zaak T-219/18: Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Bromfietsen) („Gemeenschapsmodel – Nietigheidsprocedure – Ingeschreven gemeenschapsmodel dat een bromfiets weergeeft – Ouder gemeenschapsmodel – Nietigheidsgrond – Eigen karakter – Verschillende algemene indruk – Geïnformeerde gebruiker – Artikel 6 en artikel 25, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 6/2002 – Uitlegging overeenkomstig artikel 6 van verordening nr. 6/2002 – Geen gebruik van een ouder niet-ingeschreven nationaal driedimensionaal merk in het ingeschreven model – Artikel 25, lid 1, onder e), van verordening nr. 6/2002 – Geen gebruik zonder toestemming van een in een lidstaat auteursrechtelijk beschermd werk in het ingeschreven model – Artikel 25, lid 1, onder f), van verordening nr. 6/2002”)	47
2019/C 413/57	Zaak T-255/18: Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – US/ECB („Openbare dienst – Personeel van de ECB – Overeenkomst voor bepaalde tijd – Weigering om een overeenkomst voor bepaalde tijd te herkwalficeren als overeenkomst voor onbepaalde tijd – Motiveringplicht – Kennelijk onjuiste beoordeling”)	48
2019/C 413/58	Zaak T-356/18: Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Volvo Trademark/EUIPO – Paalupaikka (V V-WHEELS) („Uniemark – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniebeeldmerk V V-WHEELS – Oudere, niet-ingeschreven Unie- en nationale beeldmerken VOLVO – Relatieve weigeringsgrond – Overeenstemmende tekens – Artikel 8, lid 5, van verordening (EU) 2017/1001”)	49
2019/C 413/59	Zaak T-458/18: Arrest van het Gerecht van 20 september 2019 – Multifit/EUIPO (real nature) („Uniemark – Aanvraag voor Uniewoordmerk real nature – Absolute weigeringsgronden – Beschrijvend karakter – Geen onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EU) 2017/1001”)	49
2019/C 413/60	Zaak T-492/18: Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Zhadanov/EUIPO (Scanner Pro) („Uniemark – Aanvraag voor Uniewoordmerk Scanner Pro – Absolute weigeringsgrond – Geen door het gebruik verkregen onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 3, van verordening (EU) 2017/1001”)	50
2019/C 413/61	Zaak T-507/18: Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Frankrijk/Commissie („ELGF en Elfpo – Van financiering uitgesloten uitgaven – Uitgaven verricht door Frankrijk in het kader van het programma van speciaal op het afgelegene en insulaire karakter afgestemde maatregelen (POSEI) – Onjuiste boekhouding voor bepaalde partijen bananen (begrotingsjaren 2013 tot en met 2016) – Forfaitaire financiële correctie”)	51

2019/C 413/62	Zaak T-650/18: Arrest van het Gerecht van 20 september 2019 – Reaktor Group/EUIPO (REAKTOR) („Uniemerik – Aanvraag voor Uniewoordmerk REAKTOR – Absolute weigeringsgronden – Geen beschrijvend karakter – Onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EU) 2017/1001 – Rechtstreeks en concreet verband met de in de aanvraag om een merk aangeduide goederen en diensten”)	52
2019/C 413/63	Zaak T-553/16: Beschikking van het Gerecht van 20 september 2019 – von Blumenthal e.a./EIB („Openbare dienst – Personeel van de EIB – Bezoldiging – Jaarlijkse aanpassing van de tabel voor de basissalarissen – Berekeningswijze – Verdwijning van het voorwerp van het geding – Afdoening zonder beslissing”)	52
2019/C 413/64	Zaak T-746/17: Beschikking van het Gerecht van 24 september 2019 – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jump) („Uniemerik – Procedure tot vervallenverklaring – Intrekking van de vordering tot vervallenverklaring – Afdoening zonder beslissing – Artikel 137 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht – Vermijdbare proceskosten – Artikel 139, onder a), van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht”)	53
2019/C 413/65	Gevoegde zaken T-748/17 en T-770/17: Beschikking van het Gerecht van 24 september 2019 – TrekStor en Beats Electronics/EUIPO – Beats Electronics en TrekStor (iBeat) („Uniemerik – Procedure tot vervallenverklaring – Intrekking van de vordering tot vervallenverklaring – Afdoening zonder beslissing – Artikel 137 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht – Vermijdbare proceskosten – Artikel 139, onder a), van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht”)	54
2019/C 413/66	Zaak T-749/17: Beschikking van het Gerecht van 24 september 2019 – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess) („Uniemerik – Procedure tot vervallenverklaring – Intrekking van de vordering tot vervallenverklaring – Afdoening zonder beslissing – Artikel 137 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht – Vermijdbare proceskosten – Artikel 139, onder a), van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht”)	55
2019/C 413/67	Zaak T-566/19 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 13 september 2019 – Scandlines Danmark en Scandlines Deutschland/Commissie („Verzoek om voorlopige maatregelen – Staatssteun – Verlenging van de termijn – Geen belang”)	56
2019/C 413/68	Zaak T-613/19: Beroep ingesteld op 10 september 2019 – ENIL Brussels Office e.a./Commissie	56
2019/C 413/69	Zaak T-648/19: Beroep ingesteld op 26 september 2019 – Nike European Operations Netherlands en Converse Netherlands/Commissie	57
2019/C 413/70	Zaak T-663/19: Beroep ingesteld op 30 september 2019 – Hasbro/EUIPO – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)	58
2019/C 413/71	Zaak T-693/19: Beroep ingesteld op 9 oktober 2019 – Kerry Luxembourg/EUIPO – Ornua (KERRYMAID)	59
2019/C 413/72	Zaak T-696/19: Beroep ingesteld op 14 oktober 2019 – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux)	60
2019/C 413/73	Zaak T-697/19: Beroep ingesteld op 14 oktober 2019 – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben)	61
2019/C 413/74	Zaak T-705/19: Beroep ingesteld op 15 oktober 2019 – GV/Commissie	61
2019/C 413/75	Zaak T-707/19: Beroep ingesteld op 16 oktober 2019 – FF&GB/EUIPO (ONE-OFF)	62

2019/C 413/76	Zaak T-709/19: Beroep ingesteld op 21 oktober 2019 – GW/Rekenkamer	63
2019/C 413/77	Zaak T-720/19: Beroep ingesteld op 18 oktober 2019 – Ashworth/Parlement.....	64
2019/C 413/78	Zaak T-675/18: Beschikking van het Gerecht van 20 september 2019 – Trifolio-M e.a./EFSA	66
2019/C 413/79	Zaak T-287/19: Beschikking van het Gerecht van 24 september 2019 – BigBen Interactive/EUIPO – natcon7 (nacon).....	66
2019/C 413/80	Zaak T-494/19: Beschikking van de president van het Gerecht van 20 september 2019 – CupoNation/EUIPO (Cyber Monday)	66

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE
EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het Publicatieblad van de Europese Unie

(2019/C 413/01)

Laatste publicatie

PB C 406 van 2.12.2019

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 399 van 25.11.2019

PB C 383 van 11.11.2019

PB C 372 van 4.11.2019

PB C 363 van 28.10.2019

PB C 357 van 21.10.2019

PB C 348 van 14.10.2019

Deze teksten zijn beschikbaar in

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 1 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal correctionnel de Foix - Frankrijk) – Strafzaak tegen Mathieu Blaise e.a.

(Zaak C-616/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Milieu – Op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen – Verordening (EG) nr. 1107/2009 – Geldigheid – Voorzorgsbeginsel – Definitie van het begrip „werkzame stof” – Combinatie van werkzame stoffen – Betrouwbaarheid van de beoordelingsprocedure – Toegang van het publiek tot het dossier – Onderzoeken naar toxiciteit bij langdurige blootstelling – Pesticiden – Glyfosaat)

(2019/C 413/02)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal correctionnel de Foix

Partijen in de strafzaak

Mathieu Blaise, Sabrina Dauzet, Alain Feliu, Marie Foray, Sylvestre Ganter, Dominique Masset, Ambroise Monsarrat, Sandrine Muscat, Jean-Charles Sutra, Blanche Yon, Kevin Leo-Pol Fred Perrin, Germain Yves Dedieu, Olivier Godard, Kevin Pao Donovan Schachner, Laura Dominique Chantal Escande, Nicolas Benoit Rey, Eric Malek Benromdan, Olivier Eric Labrunie, Simon Joseph Jeremie Boucard, Alexis Ganter, Pierre André Garcia

in tegenwoordigheid van: Espace Émeraude

Dictum

Bij het onderzoek van de prejudiciële vragen is niet gebleken van feiten of omstandigheden die afdoen aan de geldigheid van verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en tot intrekking van de richtlijnen 79/117/EEG en 91/414/EEG van de Raad.

⁽¹⁾ PB C 22 van 22.1.2018.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Kúria - Hongarije) – Gyula Kiss/CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

(Zaak C-621/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Bescherming van de consument – Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten – Richtlijn 93/13/EEG – Artikel 3, lid 1 – Beoordeling van het oneerlijke karakter van bedingen in overeenkomsten – Artikel 4, lid 2 – Artikel 5 – Vereiste van duidelijke en begrijpelijke formulering van bedingen in overeenkomsten – Bedingen houdende de verplichting tot betaling van vergoedingen voor niet gespecificeerde diensten)

(2019/C 413/03)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Kúria

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gyula Kiss

Verwerende partijen: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Dictum

- 1) Artikel 4, lid 2, en artikel 5 van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten moeten aldus worden uitgelegd dat het vereiste dat een contractueel beding duidelijk en begrijpelijk is geformuleerd, niet gebiedt dat contractuele bedingen in een met een consument gesloten leningsovereenkomst waarover niet afzonderlijk is onderhandeld, zoals aan de orde in het hoofdgeding, waarin de door de consument te dragen beheerskosten en uitbetalingsprovisie alsmede de wijze van berekening van die kosten en het tijdstip van betaling ervan precies worden bepaald, ook moeten specificeren welke diensten als tegenprestatie voor die kosten worden verricht.
- 2) Artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13 moet aldus worden uitgelegd dat een contractueel beding inzake de beheerskosten van een lening, zoals aan de orde in het hoofdgeding, waarbij niet ondubbelzinnig kan worden vastgesteld welke specifieke diensten als tegenprestatie worden verricht, in beginsel niet in strijd met de goede trouw het evenwicht tussen de uit de overeenkomst voortvloeiende rechten en verplichtingen van de partijen ten nadele van de consument aanzienlijk verstoort.

⁽¹⁾ PB C 22 van 22.1.2018.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 1 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof - Duitsland) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Planet49 GmbH

(Zaak C-673/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 95/46/EG – Richtlijn 2002/58/EG – Verordening (EU) 2016/679 – Verwerking van persoonsgegevens en bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie – Cookies – Begrip „toestemming van de betrokkene” – Verklaring van toestemming door middel van een standaard aangevinkt selectievakje)

(2019/C 413/04)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Verwerende partij: Planet49 GmbH

Dictum

- 1) Artikel 2, onder f), en artikel 5, lid 3, van richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie), zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/136/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009, gelezen in samenhang met artikel 2, onder h), van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, alsmede met artikel 4, punt 11, en artikel 6, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), moeten aldus worden uitgelegd dat de in deze bepalingen bedoelde toestemming niet rechtsgeldig is verleend wanneer de opslag van informatie door middel van cookies of de toegang tot reeds op de eindapparatuur van de gebruiker van een website opgeslagen informatie via cookies wordt toegestaan door middel van een standaard aangevinkt selectievakje dat deze gebruiker moet uitvinken ingeval hij weigert zijn toestemming te geven.
- 2) Artikel 2, onder f), en artikel 5, lid 3, van richtlijn 2002/58, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/136, gelezen in samenhang met artikel 2, onder h), van richtlijn 95/46 alsmede met artikel 4, punt 11, en artikel 6, lid 1, onder a), van verordening 2016/679, moeten niet verschillend worden uitgelegd naargelang de informatie die is opgeslagen in de eindapparatuur van de gebruiker van een website of daaruit is opgevraagd, al dan niet bestaat in persoonsgegevens in de zin van richtlijn 95/46 en verordening 2016/679.
- 3) Artikel 5, lid 3, van richtlijn 2002/58, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/136, moet aldus worden uitgelegd dat de aanbieder van diensten de gebruiker van een website onder meer moet informeren over de vraag hoelang de cookies actief blijven en of derden al dan niet toegang tot de cookies kunnen hebben.

⁽¹⁾ PB C 112 van 26.3.2018.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oberste Gerichtshof - Oostenrijk) – Eva Glawischnig-Piesczek/Facebook Ireland Limited

(Zaak C-18/18) ⁽¹⁾

(„Prejudiciële verwijzing – Informatiemaatschappij – Vrij verkeer van diensten – Richtlijn 2000/31/EG – Aansprakelijkheid van dienstverleners die als tussenpersoon optreden – Artikel 14, leden 1 en 3 – Verlener van „host”-diensten – Mogelijkheid om van de dienstverlener te eisen dat hij een inbreuk beëindigt of voorkomt – Artikel 18, lid 1 – Persoonlijke, materiële en territoriale beperkingen van de reikwijdte van een rechterlijk bevel – Artikel 15, lid 1 – Geen algemene toezichtverplichting)

(2019/C 413/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Eva Glawischnig-Piesczek

Verwerende partij: Facebook Ireland Limited

Dictum

Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt („richtlijn inzake elektronische handel”), in het bijzonder artikel 15, lid 1, ervan, moet aldus worden uitgelegd dat zij er niet aan in de weg staat dat een rechterlijke instantie van een lidstaat:

- een hostingprovider gelast om de door hem opgeslagen informatie die inhoudelijk identiek is aan informatie die eerder onwettig is verklaard, te verwijderen of de toegang daartoe onmogelijk te maken, ongeacht wie om opslag van die informatie heeft verzocht;
- een hostingprovider gelast om de door hem opgeslagen informatie die inhoudelijk overeenstemt met informatie die eerder onwettig is verklaard, te verwijderen of de toegang daartoe onmogelijk te maken, op voorwaarde dat het toezicht op en het onderzoek van de informatie waarop een dergelijk bevel betrekking heeft, beperkt is tot informatie waarmee een boodschap wordt overgebracht waarvan de inhoud in wezen ongewijzigd blijft ten opzichte van de onwettig verklaarde inhoud, en die de specifiek in dat bevel genoemde gegevens bevat, en dat de verschillen tussen de formulering van die overeenstemmende inhoud en de formulering van de eerder onwettig verklaarde inhoud niet van dien aard zijn dat de betrokken hostingprovider verplicht is die inhoud automatisch te beoordelen, en
- een hostingprovider gelast om wereldwijd de in het bevel bedoelde informatie te verwijderen of de toegang daartoe onmogelijk te maken binnen de grenzen van het relevante internationale recht.

⁽¹⁾ PB C 104 van 19.3.2018.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof - Duitsland) – Finanzamt Trier/Cardpoint GmbH, rechtsopvolgster van Moneybox Deutschland GmbH

(Zaak C-42/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Belastingwetgeving – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Zesde richtlijn (77/388/EEG) – Vrijstellingen – Artikel 13, B, onder d), punt 3 – Handelingen betreffende betalingen – Diensten die door een vennootschap aan een bank worden verstrekt in verband met de exploitatie van geldautomaten)

(2019/C 413/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Finanzamt Trier

Verwerende partij: Cardpoint GmbH, rechtsopvolgster van Moneybox Deutschland GmbH

Dictum

Artikel 13, B, onder d), punt 3, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag moet aldus worden uitgelegd dat diensten verleend aan een bank die geldautomaten exploiteert, die bestaan in het gebruiksklaar maken en houden van die geldautomaten, het bevoorraden ervan, het erin installeren van hard- en software om de gegevens van de bankkaarten te lezen, het verzenden van een goedkeuringsverzoek voor de opname van contanten aan de bank die de voor deze opname gebruikte bankkaart heeft uitgegeven, het verstrekken van de gevraagde contanten en het registreren van de opnamehandelingen, niet vallen onder de van belasting over de toegevoegde waarde vrijgestelde handelingen betreffende betalingen als bedoeld in die bepaling.

⁽¹⁾ PB C 152 van 30.4.2018.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State - Nederland) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/A, B, P

(Zaak C-70/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Associatieovereenkomst EEG-Turkije – Besluit nr. 2/76 – Artikel 7 – Besluit nr. 1/80 – Artikel 13 – Standstillbepalingen – Nieuwe beperking – Afname, vastlegging en bewaring van biometrische gegevens van Turkse onderdanen in een centraal bestand – Dwingende redenen van algemeen belang – Doelstelling van voorkoming en bestrijding van identiteits- en documentfraude – Artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Recht op eerbiediging van het privéleven – Recht op bescherming van persoonsgegevens – Evenredigheid)

(2019/C 413/07)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Verwerende partijen: A, B, P

Dictum

Artikel 13 van besluit nr. 1/80 van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de Associatie, dat is vastgesteld door de Associatieraad die is ingesteld bij de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, die op 12 september 1963 te Ankara is ondertekend door de Republiek Turkije enerzijds en de lidstaten van de EEG en de Gemeenschap anderzijds, en die namens laatstgenoemde is gesloten, goedgekeurd en bevestigd bij besluit 64/732/EEG van de Raad van 23 december 1963, moet aldus worden uitgelegd dat een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die de afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf aan onderdanen van derde landen, waaronder Turkse onderdanen, afhankelijk stelt van de voorwaarde dat hun biometrische gegevens worden afgenomen, vastgelegd en bewaard in een centraal bestand, een „nieuwe beperking” in de zin van die bepaling vormt. Die beperking wordt echter gerechtvaardigd door het doel om identiteits- en documentfraude te voorkomen en te bestrijden.

(¹) PB C 161 van 7.5.2018.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 2 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Court of Appeal in Northern Ireland - Verenigd Koninkrijk) – Ermira Bajratari/Secretary of State for the Home Department

(Zaak C-93/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Burgerschap van de Unie – Richtlijn 2004/38/EG – Verblijfsrecht van een onderdaan van een derde land die een rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn is van minderjarige burgers van de Unie – Artikel 7, lid 1, onder b) – Voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen – Bestaansmiddelen die voortvloeien uit inkomsten uit arbeid die wordt verricht zonder verblijfs- en arbeidsvergunning)

(2019/C 413/08)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal in Northern Ireland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ermira Bajratari

Verwerende partij: Secretary of State for the Home Department

in tegenwoordigheid van: Aire Centre

Dictum

Artikel 7, lid 1, onder b), van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG moet aldus worden uitgelegd dat een minderjarige Unieburger ook over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf een onredelijke belasting vormt voor het socialebijstandstelsel van het gastland, als deze bestaansmiddelen afkomstig zijn van de inkomsten die zijn vader, een derdelander die in dat gastland niet beschikt over een verblijfs- en arbeidsvergunning, verwerft uit arbeid die op onrechtmatige wijze wordt verricht.

(¹) PB C 152 van 30.4.2018.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 2 oktober 2019 – Crédit mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit mutuel Arkéa (C-153/18 P)/Europese Centrale Bank, Europese Commissie

(Gevoegde zaken C-152/18 P en C-153/18 P) (¹)

(Hogere voorziening – Economisch en monetair beleid – Artikel 127, lid 6, VWEU – Verordening (EU) nr. 1024/2013 – Artikel 4, lid 1, onder g) – Prudentieel toezicht op geconsolideerde basis op kredietinstellingen – Verordening (EU) nr. 468/2014 – Artikel 2, punt 21, onder c) – Verordening (EU) nr. 575/2013 – Artikel 10 – Onder toezicht staande groep – Instellingen die blijvend zijn aangesloten bij een centraal orgaan)

(2019/C 413/09)

Procestaal: Frans

Partijen

(Zaak C-152/18 P)

Rekwirante: Crédit mutuel Arkéa (vertegenwoordiger: H. Savoie, advocat)

Andere partijen in de procedure: Europese Centrale Bank (ECB) (vertegenwoordigers: K. Lackhoff, R. Bax en C. Olivier, gemachtigden, bijgestaan door P. Honoré, advocat), Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Di Bucci, K.-P. Wojcik en A. Steiblyté, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van de andere partijen: Confédération nationale du Crédit mutuel (vertegenwoordigers: M. Grégoire en C. De Jonghe, avocats)

(Zaak C-153/18 P)

Rekwirante: Crédit mutuel Arkéa (vertegenwoordiger: H. Savoie, advocat)

Andere partijen in de procedure: Europese Centrale Bank (vertegenwoordigers: K. Lackhoff, R. Bax en C. Olivier, gemachtigden, bijgestaan door P. Honoré, advocat), Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Di Bucci, K.-P. Wojcik en A. Steiblyté, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van de andere partijen: Confédération nationale du Crédit mutuel (vertegenwoordigers: M. Grégoire en C. De Jonghe, avocats)

Dictum

1. De hogere voorzieningen worden afgewezen.
2. Crédit mutuel Arkéa wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 161 van 7.5.2018.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Verwaltungsgericht Wien - Oostenrijk) – procedure ingesteld door Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

(Zaak C-197/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Milieu – Richtlijn 91/676/EEG – Bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen – Doelstelling om de verontreiniging te verminderen – Door verontreiniging getroffen wateren – Nitraatgehalte van maximaal 50 mg/l – Door de lidstaten vastgestelde actieprogramma's – Rechten van particulieren om een dergelijk programma te wijzigen – Procesbevoegdheid voor de nationale autoriteiten en rechterlijke instanties)

(2019/C 413/10)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Wien

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

In tegenwoordigheid van: Bundesministerium für Nachhaltigkeit und Tourismus, voorheen Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Dictum

Artikel 288 VWEU en artikel 5, leden 4 en 5, van richtlijn 91/676/EEG van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen en bijlage I, A, punt 2, daarbij dienen aldus te worden uitgelegd dat natuurlijke en rechtspersonen, zoals verzoekers in het hoofdgeding, van de bevoegde nationale autoriteiten moeten kunnen eisen dat zij een bestaand actieprogramma wijzigen of overeenkomstig artikel 5, lid 5, van deze richtlijn aanvullende of verscherpte maatregelen vaststellen zolang het nitraatgehalte in het grondwater zonder die maatregelen op een of meer meetplaatsen in de zin van artikel 5, lid 6, van die richtlijn meer dan 50 mg/l bedraagt of zou kunnen bedragen, mits het lozen van stikstofverbindingen uit agrarische bronnen in aanzienlijke mate bijdraagt tot de verontreiniging van het betrokken grondwater.

(¹) PB C 268 van 30.7.2018.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Nejvyšší soud České republiky – Tsjechische Republiek) – Jana Petruchová/FIBO Group Holdings Limited

(Zaak C-208/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Verordening (EU) nr. 1215/2012 – Artikel 17, lid 1 – Bevoegdheid voor door consumenten gesloten overeenkomsten – Begrip „consument” – Natuurlijke persoon die via een effectenmakelaarskantoor transacties verricht op de internationale wisselmarkt – Verordening (EG) nr. 593/2008 (Rome I) – Richtlijn 2004/39/EG – Begrip „niet-professionele belegger”)

(2019/C 413/11)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Nejvyšší soud České republiky

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Jana Petruchová

Verwerende partij: FIBO Group Holdings Limited

Dictum

Artikel 17, lid 1, van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken moet aldus worden uitgelegd dat een natuurlijke persoon die op grond van een met een effectenmakelaarskantoor gesloten overeenkomst, zoals een financieel contract ter verrekening van verschillen, via dat kantoor transacties verricht op de internationale wisselmarkt Forex (Foreign Exchange), als „consument” in de zin van die bepaling moet worden aangemerkt indien hij die overeenkomst niet heeft gesloten in verband met zijn bedrijfs- of beroepsmatige activiteit, wat de verwijzende rechter dient na te gaan. Voor deze kwalificatie komt in beginsel als zodanig geen relevantie toe aan factoren zoals de waarde van de transacties die worden verricht op grond van overeenkomsten zoals financiële contracten ter verrekening van verschillen, de omvang van de aan de sluiting van deze overeenkomsten verbonden risico's op financiële verliezen, de eventuele kennis of deskundigheid van de betrokken persoon op het gebied van financiële instrumenten of zijn actieve gedrag bij dergelijke transacties. Daarnaast is op die kwalificatie in beginsel als zodanig niet van invloed dat financiële instrumenten niet vallen onder artikel 6 van verordening (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst (Rome I), of dat die persoon een „niet-professionele belegger” is in de zin van artikel 4, lid 1, punt 12, van richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten, tot wijziging van de richtlijnen 85/611/EEG en 93/6/EEG van de Raad en van richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van richtlijn 93/22/EEG van de Raad.

⁽¹⁾ PB C 200 van 11.6.2018.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Okręgowy w Warszawie - Polen) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak/Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, voorheen Raiffeisen Bank Polska SA

(Zaak C-260/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 93/13/EEG – Consumentenovereenkomsten – Oneerlijke bedingen – Hypothecair krediet dat is geïndexeerd op een vreemde valuta – Beding betreffende de bepaling van de wisselkoers tussen valuta's – Gevolgen van de vaststelling dat een beding oneerlijk is – Mogelijkheid voor de rechter om een einde te maken aan oneerlijke bedingen door gebruik te maken van open normen van burgerlijk recht – Beoordeling van het belang van de consument – Voortbestaan van de overeenkomst zonder de oneerlijke bedingen)

(2019/C 413/12)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Okręgowy w Warszawie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Kamil Dziubak, Justyna Dziubak

Verwerende partij: Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, voorheen Raiffeisen Bank Polska SA

Dictum

- 1) Artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten moet aldus worden uitgelegd dat het zich er niet tegen verzet dat een nationale rechter, na te hebben vastgesteld dat bepaalde bedingen van een kredietovereenkomst die is geïndexeerd op een vreemde valuta en gepaard gaat met een rentevoet die rechtstreeks gekoppeld is aan de interbancaire rentevoet van de betrokken valuta, er overeenkomstig zijn nationale recht van uitgaat dat die overeenkomst niet zonder deze bedingen kan bestaan, omdat de schrapping ervan zou leiden tot een wijziging van het eigenlijke voorwerp van die overeenkomst.
- 2) Artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13 moet aldus worden uitgelegd dat, ten eerste, de gevolgen van de nietigverklaring van een overeenkomst in haar geheel voor de situatie van de consument, als bedoeld in het arrest van 30 april 2014, Kásler en Káslerné Rábai (C-26/13, EU:C:2014:282), moeten worden beoordeeld in het licht van de omstandigheden die bestonden of konden worden voorzien op het moment van het geschil, en dat, ten tweede, voor deze beoordeling de wil van de consument in dit verband doorslaggevend is.
- 3) Artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13 moet aldus worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat leemten in een overeenkomst die zijn veroorzaakt door de schrapping van daarin opgenomen oneerlijke bedingen worden verholpen op de enkele basis van nationale open normen, volgens welke de in een rechtshandeling tot uitdrukking gebrachte gevolgen met name worden aangevuld door de gevolgen die voortvloeien uit het billijkheidsbeginsel of uit de gangbare praktijken, en die geen bepalingen van aanvullend recht zijn, noch bepalingen die van toepassing zijn indien de partijen bij de overeenkomst dit zijn overeengekomen.
- 4) Artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13 moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen handhaving van oneerlijke bedingen in een overeenkomst wanneer schrapping daarvan leidt tot de nietigverklaring van die overeenkomst en de rechter van oordeel is dat die nietigverklaring nadelige gevolgen heeft voor de consument, indien laatstgenoemde niet met een dergelijke handhaving heeft ingestemd.

⁽¹⁾ PB C 259 van 23.7.2018.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel București - Roemenië) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA/Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

(Zaak C-267/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Overheidsopdrachten – Procedure voor het plaatsen van overheidsopdrachten – Richtlijn 2014/24/EU – Artikel 57, lid 4 – Facultatieve uitsluitingsgronden – Uitsluiting van een ondernemer van deelname aan een openbare aanbestedingsprocedure – Vroegtijdige beëindiging van een eerdere opdracht wegens gedeeltelijke onderaanneming – Begrip „aanzienlijke of voortdurende tekortkomingen” – Draagwijdte)

(2019/C 413/13)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curte de Apel București

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA

Verwerende partij: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

Dictum

Artikel 57, lid 4, onder g), van richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG moet aldus worden uitgelegd dat de in het kader van een eerdere overheidsopdracht door een ondernemer verrichte uitbesteding van een deel van de werken aan een onderaannemer, zonder toestemming van de aanbestedende dienst, die heeft geleid tot de vroegtijdige beëindiging van die opdracht, een aanzienlijke of voortdurende tekortkoming bij de uitvoering van een wezenlijk voorschrift tijdens voornoemde opdracht in de zin van die bepaling vormt, en dus kan rechtvaardigen dat die ondernemer van deelname aan een latere openbare aanbestedingsprocedure wordt uitgesloten, indien de aanbestedende dienst deze latere aanbestedingsprocedure organiseert, na een eigen beoordeling van de integriteit en de betrouwbaarheid van de ondernemer waarop de vroegtijdige beëindiging van de eerdere overheidsopdracht betrekking heeft, van mening is dat een dergelijke onderaanneming leidt tot een breuk in de vertrouwensband met de betrokken ondernemer. Alvorens tot een dergelijke uitsluiting over te gaan, dient de aanbestedende dienst echter overeenkomstig artikel 57, lid 6, van die richtlijn, gelezen in samenhang met overweging 102 ervan, aan die ondernemer de mogelijkheid te bieden om de corrigerende maatregelen uiteen te zetten die hij na de vroegtijdige beëindiging van de eerdere overheidsopdracht heeft genomen.

⁽¹⁾ PB C 249 van 16.7.2018.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof - Oostenrijk) – Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Zaak C-272/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst – Uitsluiting van het vennootschapsrecht uit de werkingssfeer van het Verdrag van Rome van 1980 en verordening (EG) nr. 593/2008 (Rome I) – Trustovereenkomst gesloten door een consument en een professionele wederpartij, die uitsluitend het beheer van een deelneming in een commanditaire vennootschap tot doel heeft)

(2019/C 413/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Verein für Konsumenteninformation

Verwerende partij: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Dictum

- 1) Artikel 1, lid 2, onder e), van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, ter onder-tekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980, en artikel 1, lid 2, onder f), van verordening (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst (Rome I) moeten aldus worden uitgelegd dat contractuele verplichtingen als aan de orde in het hoofdgeding, die voortvloeien uit een trustovereenkomst inzake het beheer van een deelneming in een commanditaire vennootschap, niet uitgesloten zijn van de werkingssfeer van dit verdrag en deze verordening.
- 2) Artikel 5, lid 4, onder b), van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst en artikel 6, lid 4, onder a), van verordening nr. 593/2008 moeten aldus worden uitgelegd dat de in deze bepalingen bedoelde uitsluiting niet van toepassing is op een trustovereenkomst op grond waarvan de ten behoeve van de consument te verrichten diensten op afstand moeten worden verstrekt vanuit een ander land dan dat waar de consument zijn gewone verblijfplaats heeft.
- 3) Artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten moet aldus worden uitgelegd dat een beding in een tussen een professionele partij en een consument gesloten trustovereenkomst inzake het beheer van een deelneming in een commanditaire vennootschap zoals de overeenkomsten die in het hoofdgeding aan de orde zijn, waarover niet afzonderlijk is onderhandeld en waarin wordt bepaald dat het recht van de lidstaat van vestiging van de commanditaire vennootschap van toepassing is, oneerlijk is in de zin van deze bepaling wanneer het de consument misleidt door bij hem de indruk te wekken dat enkel het recht van deze lidstaat op de overeenkomst van toepassing is, zonder hem in te lichten over het feit dat hij op grond van artikel 5, lid 2, van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst en artikel 6, lid 2, van verordening nr. 593/2008 eveneens recht heeft op de bescherming die hij geniet op grond van de dwingende bepalingen van het nationale recht dat van toepassing zou zijn bij gebreke van dit beding.

⁽¹⁾ PB C 221 van 25.6.2018.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Arbeits- und Sozialgericht Wien - Oostenrijk) – Mino Schuch-Ghannadan/Medizinische Universität Wien

(Zaak C-274/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Sociale politiek – Raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid – Clausule 4 – Discriminatieverbod – Minder gunstige behandeling van deeltijdwerkers ten opzichte van voltijdwerkers wat hun arbeidsvoorwaarden betreft – Verbod – Nationale wettelijke regeling die voor arbeidsverhoudingen voor bepaalde tijd voor deeltijdwerkers een langere maximumduur vaststelt dan voor voltijdwerkers – Pro-rata-temporisbeginsel – Richtlijn 2006/54/EG – Gelijke behandeling van mannen en vrouwen in arbeid en beroep – Artikel 2, lid 1, onder b) – Begrip „indirecte discriminatie” op grond van geslacht – Artikel 14, lid 1, onder c) – Voorwaarden inzake arbeid en arbeid – Artikel 19 – Bewijslast)

(2019/C 413/15)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Mino Schuch-Ghannadan

Verwerende partij: Medizinische Universität Wien

Dictum

- 1) Clausule 4, punt 1, van de op 6 juni 1997 gesloten raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid, die is opgenomen in de bijlage bij richtlijn 97/81/EG van de Raad van 15 december 1997 betreffende de door de Unice, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid moet aldus worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die voor de in die regeling bedoelde werknemers met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd voor deeltijdwerkers in een langere maximumduur van de arbeidsverhoudingen voorziet dan voor vergelijkbare voltijdwerkers, tenzij een dergelijk verschil in behandeling om objectieve redenen gerechtvaardigd is en evenredig is ten opzichte van deze redenen, hetgeen door de nationale rechter moet worden nagegaan. Clausule 4, punt 2, van de raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid moet aldus worden uitgelegd dat het daarin bedoelde pro-rata-temporisbeginsel niet op een dergelijke regeling van toepassing is.
- 2) Artikel 2, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke kansen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen in arbeid en beroep moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die voor de in die regeling bedoelde werknemers met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd voor deeltijdwerkers een langere maximumduur van de arbeidsverhoudingen vaststelt dan voor vergelijkbare voltijdwerkers, indien wordt vastgesteld dat deze regeling een aanzienlijk hoger percentage vrouwelijke dan mannelijke werknemers treft en indien deze regeling niet objectief wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel of indien de middelen voor het bereiken van dit doel niet passend en noodzakelijk zijn. Artikel 19, lid 1, van deze richtlijn moet aldus worden uitgelegd dat deze bepaling niet vereist dat de partij die zich door een dergelijke discriminatie benadeeld acht, ter vaststelling van kennelijke discriminatie nauwkeurige, op de door de nationale regeling getroffen werknemers gerichte statistieken of feiten overlegt indien deze partij geen of slechts moeilijk toegang tot deze statistieken of feiten heeft.

⁽¹⁾ PB C 285 van 13.8.2018.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litouwen) – Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

(Zaak C-285/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Overheidsopdrachten – Richtlijn 2014/24/EU – Artikel 12, lid 1 – Toepassing ratione temporis – Vrijheid van de lidstaten om de wijze van dienstverlening te kiezen – Grenzen – Overheidsopdrachten die het voorwerp van een zogeheten inhousegunning vormen – Inhoustransactie – Overlapping van een overheidsopdracht en een inhoustransactie)

(2019/C 413/16)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

Verwerende partij: UAB „Irgita”, UAB « Kauno švara

Dictum

1. Een situatie zoals die in het hoofdgeding, waarin een aanbestedende dienst in het kader van een procedure die is ingeleid toen richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten nog steeds van kracht was en die heeft geleid tot het sluiten van een overeenkomst na de intrekking van deze richtlijn, te weten op 18 april 2016, een overheidsopdracht toewijst aan een rechtspersoon waarop hij toezicht uitoefent zoals op zijn eigen diensten, valt binnen de werkingssfeer van richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18, indien de aanbestedende dienst na deze datum definitief heeft uitgemaakt of er voor de gunning van een overheidsopdracht een verplichting bestond om een voorafgaande oproep tot mededinging te doen.
2. Artikel 12, lid 1, van richtlijn 2014/24 moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regeling op grond waarvan een lidstaat het sluiten van een inhoustransactie onder meer afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de plaatsing van een overheidsopdracht de kwaliteit, beschikbaarheid of continuïteit van de verrichte diensten niet kan waarborgen, mits de beginselen van gelijke behandeling, non-discriminatie, wederzijdse erkenning, evenredigheid en transparantie in acht worden genomen bij de keuze voor een bepaalde wijze van dienstverlening, die in een fase voorafgaand aan de plaatsing van de overheidsopdracht is gemaakt.
3. Artikel 12, lid 1, van richtlijn 2014/24, gelezen in het licht van het transparantiebeginsel, moet aldus worden uitgelegd dat de voorwaarden die de lidstaten stellen aan het sluiten van inhoustransacties moeten zijn vastgesteld door middel van specifieke en duidelijke, positiefrechtelijke bepalingen inzake overheidsopdrachten, die voldoende toegankelijk en voorzienbaar in hun toepassing moeten zijn om elk risico van willekeur te voorkomen, hetgeen in casu door de verwijzende rechter moet worden nagegaan.
4. Het sluiten van een inhoustransactie die voldoet aan de voorwaarden van artikel 12, lid 1, onder a) tot en met c), van richtlijn 2014/24 is als zodanig niet in overeenstemming met het Unierecht.

⁽¹⁾ PB C 276 van 6.8.2018.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen - België) – X/Belgische Staat

(Zaak C-302/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Immigratiebeleid – Status van langdurig ingezetene derdelanders – Richtlijn 2003/109/EG – Voorwaarden voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene – Artikel 5, lid 1, onder a) – Vaste, regelmatige en voldoende inkomsten)

(2019/C 413/17)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: X

Verwerende partij: Belgische Staat

Dictum

Artikel 5, lid 1, onder a), van richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetene onderdanen van derde landen moet aldus worden uitgelegd dat het begrip inkomsten in deze bepaling niet uitsluitend ziet op de eigen inkomsten van de aanvrager van de status van langdurig ingezetene, maar ook de inkomsten kan omvatten die door een derde aan die aanvrager ter beschikking worden gesteld, mits zij, rekening houdend met de individuele situatie van de betrokken aanvrager, worden beschouwd als vast, regelmatig en voldoende.

⁽¹⁾ PB C 276 van 6.8.2018.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa - Letland) – Valsts ieņēmumu dienests/SIA „Altic”

(Zaak C-329/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Aankoop van levensmiddelen – Aftrek van voorbelasting – Weigering van aftrek – Mogelijkerwijs fictieve leverancier – Btw-fraude – Vereisten betreffende de kennis van de koper – Verordening (EG) nr. 178/2002 – Verplichtingen inzake traceerbaarheid van levensmiddelen en identificatie van de leverancier – Verordeningen (EG) nr. 852/2004 en (EG) nr. 882/2004 – Registratieverplichtingen van de exploitanten van levensmiddelenbedrijven – Invloed op het recht op btw-aftrek)

(2019/C 413/18)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākā tiesa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Valsts ieņēmumu dienests

Verwerende partij: SIA „Altic”

Dictum

- 1) Artikel 168, onder a), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, zoals gewijzigd bij richtlijn 2010/45/EU van de Raad van 13 juli 2010, moet aldus worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat het recht op aftrek van voorbelasting aan een aan de voedselketen deelnemende belastingplichtige wordt geweigerd op de enkele grond dat hij niet heeft voldaan aan de verplichtingen inzake de identificatie van zijn leveranciers ten behoeve van de traceerbaarheid van levensmiddelen, die op hem rusten krachtens artikel 18, lid 2, van verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden, waarbij ervan wordt uitgegaan dat die weigeringsgrond naar behoren is vastgesteld, hetgeen de verwijzende rechterlijke instantie dient na te gaan. Indien deze verplichtingen niet in acht zijn genomen, kan dat echter een van vele elementen zijn die er samen en eensluidend op wijzen dat deze belastingplichtige wist of had moeten weten dat hij betrokken was bij een handeling waarbij sprake was van fraude met betrekking tot de belasting over de toegevoegde waarde (btw), hetgeen de verwijzende rechterlijke instantie dient na te gaan.
- 2) Artikel 168, onder a), van richtlijn 2006/112 zoals gewijzigd bij richtlijn 2010/45, moet aldus worden uitgelegd dat wanneer een aan de voedselketen deelnemende belastingplichtige niet heeft gecontroleerd of zijn leveranciers bij de bevoegde autoriteiten zijn geregistreerd overeenkomstig artikel 6, lid 2, van verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne en artikel 31, lid 1, van verordening (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake officiële controles op de naleving van de wetgeving inzake diervoeders en levensmiddelen en de voorschriften inzake diergezondheid en dierenwelzijn, dit niet relevant is voor de vaststelling of de belastingplichtige wist of had moeten weten dat hij betrokken was bij een handeling waarbij sprake was van btw-fraude.

(¹) PB C 276 van 6.8.2018.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht - Duitsland) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen/Reinhard Westphal

(Zaak C-378/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 – Bescherming van de financiële belangen van de Europese Unie – Artikel 3, lid 1 – Verjaringstermijn – Verordeningen (EEG) nr. 3887/92 en (EG) nr. 2419/2001 – Geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen – Terugvordering van het onverschuldigd betaalde – Toepassing van een minder strenge regeling inzake verjaring)

(2019/C 413/19)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Verwerende partij: Reinhard Westphal

Dictum

Artikel 49, lid 6, van verordening (EG) nr. 2419/2001 van de Commissie van 11 december 2001 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het bij verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad ingestelde geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 118/2004 van de Commissie van 23 januari 2004, moet aldus worden uitgelegd dat het daarin voorziene moment waarop de verjaringstermijn aanvangt, wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 3, lid 1, van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, en voor voortdurende of voortgezette onregelmatigheden overeenkomt met de dag waarop de onregelmatigheid is geëindigd.

(¹) PB C 301 van 27.8.2018.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 3 oktober 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State - België) – Woningfonds van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest CVBA/Instituut voor de Nationale Rekeningen (INR)

(Zaak C-632/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Economisch en monetair beleid – Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Europese Unie – Verordening (EU) nr. 549/2013 – Sector overheid – Financiële instelling binnen concernverband – Begrip – Vennootschap die onder zeggenschap van een overheidsinstelling hypotheekkredieten verstrekt aan gezinnen met een middelgroot of bescheiden inkomen)

(2019/C 413/20)

Proceestaal: Frans

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Woningfonds van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest CVBA

Verwerende partij: Instituut voor de Nationale Rekeningen (INR)

Dictum

- 1) De bepalingen van bijlage A bij verordening (EU) nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Europese Unie moeten aldus worden uitgelegd dat voor de vaststelling of een afzonderlijke institutionele eenheid die onder zeggenschap van een overheidsinstelling staat, onder de sector overheid in de zin van het bij die verordening ingestelde herziene Europees systeem van nationale rekeningen valt wanneer zij de kenmerken van een financiële instelling binnen concernverband vertoont, dient te worden onderzocht of zij voldoet aan het criterium dat zij bij het verrichten van haar activiteiten economische risico's loopt.

- 2) Een institutionele eenheid als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, waarvan de mate van onafhankelijkheid ten opzichte van een overheidsinstelling wordt beperkt door nationale wetgeving op grond waarvan deze institutionele eenheid niet de volledige zeggenschap over het beheer van haar activa en passiva heeft aangezien die overheidsinstelling zeggenschap over haar activa heeft en tevens een deel van het aan haar passiva verbonden risico op zich neemt, kan worden aangemerkt als een „financiële instelling binnen concernverband” in de zin van de punten 2.21 tot en met 2.23 van bijlage A bij verordening nr. 549/2013 voor zover de maatregelen van zeggenschap waarin die nationale wetgeving voorziet, door de nationale rechter aldus kunnen worden opgevat dat zij tot gevolg hebben dat de betrokken institutionele eenheid niet onafhankelijk van de overheidsinstelling in kwestie kan handelen, omdat deze overheidsinstelling de voorwaarden oplegt waaraan deze institutionele eenheid moet voldoen bij het verrichten van haar activiteiten, zonder dat die eenheid de mogelijkheid heeft om die voorwaarden op eigen initiatief aanzienlijk te wijzigen.

(¹) PB C 4 van 7.1.2019.

Verzoek om advies krachtens artikel 218, lid 11, VWEU, ingediend door het Europees Parlement

(Advies 1/19)

(2019/C 413/21)

Procestaal: alle officiële talen

Verzoekende partij

Europees Parlement (vertegenwoordigers: D. Warin, O. Hrstková Šolcová, A. Neergaard, gemachtigden)

Aan het Hof voorgelegde vragen

- Vormen artikel 82, lid 2, en artikel 84 VWEU de juiste rechtsgrondslagen voor de handeling van de Raad over de sluiting namens de Europese Unie van het Verdrag van Istanbul of moet deze handeling gebaseerd worden op artikel 78, lid 2, artikel 82, lid 2, en artikel 83, lid 1, VWEU en is het noodzakelijk of mogelijk om de besluiten betreffende de ondertekening en de sluiting van dat verdrag overeenkomstig deze keuze van rechtsgrondslag in tweeën te splitsen?
- Is de sluiting door de Unie van het Verdrag van Istanbul overeenkomstig artikel 218, lid 6, VWEU verenigbaar met de Verdragen, hoewel de lidstaten geen akkoord hebben bereikt dat zij ermee instemmen door dit verdrag verbonden te zijn?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanje) op 9 juli 2019 – DC/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Zaak C-522/19)

(2019/C 413/22)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: DC

Verwerende partij: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prejudiciële vragen

- 1) Is het overeenkomstig richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, en met name artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, daarvan, met het oog op de bescherming van consumenten en gebruikers en de naleving van de rechtspraak die op basis daarvan is ontwikkeld, verenigbaar met het Unierecht dat de Tribunal Supremo in zijn arresten 44 tot en met 49 van 23 januari 2019 als ondubbelzinnig criterium heeft vastgesteld dat in met consumenten gesloten hypothecaire leningovereenkomsten een beding waarover niet is onderhandeld en waarin wordt bepaald dat alle kosten voor het sluiten van de hypothecaire lening voor rekening van de leningnemer komen, oneerlijk is, waarbij de verschillende kosten waarop dat oneerlijke en nietig verklaarde beding betrekking heeft worden verdeeld tussen de bank die het beding heeft opgesteld en de consument die de lening heeft genomen, teneinde de terugbetaling van de uit hoofde van het nationaal recht ten onrechte betaalde bedragen te beperken?

Is het overeenkomstig richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, en met name artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, daarvan, met het oog op de bescherming van consumenten en gebruikers en de naleving van de rechtspraak die op basis daarvan is ontwikkeld, verenigbaar met het Unierecht dat de Tribunal Supremo een aanvullende uitlegging geeft aan een wegens oneerlijkheid nietig verklaard beding wanneer de schrapping daarvan en de daaruit voortvloeiende gevolgen niet van invloed zijn op het voortbestaan van de leningovereenkomst met hypotheekgarantie?

- 2) Is het, in verband met artikel 394 van de [Ley de Enjuiciamiento Civil], waarin het criterium is neergelegd dat de proceskosten worden betaald door de in het ongelijk gestelde partij, wanneer een oneerlijk kostenbeding nietig wordt verklaard, maar de gevolgen van de nietigverklaring beperkt zijn tot de voornoemde kostenverdeling, in strijd met de Unierechtelijke beginselen van doeltreffendheid en niet-verbindendheid van oneerlijke bedingen wanneer de vordering gedeeltelijk is toegewezen, en kan dit aldus worden uitgelegd dat het een omgekeerde afschrikkende werking heeft, die ertoe leidt dat de legitieme belangen van consumenten en gebruikers niet worden beschermd?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanje) op 9 juli 2019 – ED/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Zaak C-523/19)

(2019/C 413/23)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ED

Verwerende partij: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prejudiciële vragen

- 1) Is het overeenkomstig richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten⁽¹⁾, en met name artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, daarvan, met het oog op de bescherming van consumenten en gebruikers en de naleving van de rechtspraak die op basis daarvan is ontwikkeld, verenigbaar met het Unierecht dat de Tribunal Supremo in zijn arresten 44 tot en met 49 van 23 januari 2019 als ondubbelzinnig criterium heeft vastgesteld dat in met consumenten gesloten hypothecaire leningovereenkomsten een beding waarover niet is onderhandeld en waarin wordt bepaald dat alle kosten voor het sluiten van de hypothecaire lening voor rekening van de leningnemer komen, oneerlijk is, waarbij de verschillende kosten waarop dat oneerlijke en nietig verklaarde beding betrekking heeft worden verdeeld tussen de bank die het beding heeft opgesteld en de consument die de lening heeft genomen, teneinde de terugbetaling van de uit hoofde van het nationaal recht ten onrechte betaalde bedragen te beperken?

Is het overeenkomstig richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, en met name artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, daarvan, met het oog op de bescherming van consumenten en gebruikers en de naleving van de rechtspraak die op basis daarvan is ontwikkeld, verenigbaar met het Unierecht dat de Tribunal Supremo een aanvullende uitlegging geeft aan een wegens oneerlijkheid nietig verklaard beding wanneer de schrapping daarvan en de daaruit voortvloeiende gevolgen niet van invloed zijn op het voortbestaan van de leningovereenkomst met hypotheekgarantie?

- 2) Is het, in verband met artikel 394 van de [Ley de Enjuiciamiento Civil], waarin het criterium is neergelegd dat de proceskosten worden betaald door de in het ongelijk gestelde partij, wanneer een oneerlijk kostenbeding nietig wordt verklaard, maar de gevolgen van de nietigverklaring beperkt zijn tot de voornoemde kostenverdeling, in strijd met de Unierechtelijke beginselen van doeltreffendheid en niet-verbindendheid van oneerlijke bedingen wanneer de vordering gedeeltelijk is toegewezen, en kan dit aldus worden uitgelegd dat het een omgekeerde afschrikkende werking heeft, die ertoe leidt dat de legitieme belangen van consumenten en gebruikers niet worden beschermd?

⁽¹⁾ PB 1993, L 95, blz. 29.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanje) op 9 juli 2019 – HG en IH/Bankia S.A.

(Zaak C-527/19)

(2019/C 413/24)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: HG en IH

Verwerende partij: Bankia S.A.

Prejudiciële vragen

- 1) Is het overeenkomstig richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten ⁽¹⁾, en met name artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, daarvan, met het oog op de bescherming van consumenten en gebruikers en de naleving van de rechtspraak die op basis daarvan is ontwikkeld, verenigbaar met het Unierecht dat de Tribunal Supremo in zijn arresten 44 tot en met 49 van 23 januari 2019 als ondubbelzinnig criterium heeft vastgesteld dat in met consumenten gesloten hypothecaire leningovereenkomsten een beding waarover niet is onderhandeld en waarin wordt bepaald dat alle kosten voor het sluiten van de hypothecaire lening voor rekening van de leningnemer komen, oneerlijk is, waarbij de verschillende kosten waarop dat oneerlijke en nietig verklaarde beding betrekking heeft worden verdeeld tussen de bank die het beding heeft opgesteld en de consument die de lening heeft genomen, teneinde de terugbetaling van de uit hoofde van het nationaal recht ten onrechte betaalde bedragen te beperken?

Is het overeenkomstig richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, en met name artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, daarvan, met het oog op de bescherming van consumenten en gebruikers en de naleving van de rechtspraak die op basis daarvan is ontwikkeld, verenigbaar met het Unierecht dat de Tribunal Supremo een aanvullende uitlegging geeft aan een wegens oneerlijkheid nietig verklaard beding wanneer de schrapping daarvan en de daaruit voortvloeiende gevolgen niet van invloed zijn op het voortbestaan van de leningovereenkomst met hypotheekgarantie?

- 2) Is het, in verband met artikel 394 van de [Ley de Enjuiciamiento Civil], waarin het criterium is neergelegd dat de proceskosten worden betaald door de in het ongelijk gestelde partij, wanneer een oneerlijk kostenbeding nietig wordt verklaard, maar de gevolgen van de nietigverklaring beperkt zijn tot de voornoemde kostenverdeling, in strijd met de Unierechtelijke beginselen van doeltreffendheid en niet-verbindendheid van oneerlijke bedingen wanneer de vordering gedeeltelijk is toegewezen, en kan dit aldus worden uitgelegd dat het een omgekeerde afschrikkende werking heeft, die ertoe leidt dat de legitieme belangen van consumenten en gebruikers niet worden beschermd?

⁽¹⁾ PB 1993, L 95, blz. 29.

Hogere voorziening ingesteld op 30 juli 2019 door Holzer y Cia, SA de CV tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 23 mei 2019 in de gevogde zaken T-3/18 en T-4/18, Holzer y Cia/EUIPO - Annco

(Zaak C-582/19 P)

(2019/C 413/25)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Holzer y Cia, SA de CV (vertegenwoordiger: N. A. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie, Annco Inc.

Bij beschikking van 22 oktober 2019 heeft het Hof van Justitie (kamer voor de toelating van hogere voorzieningen) de hogere voorziening niet toegelaten en Holzer y Cia, SA de CV, verwezen in haar eigen kosten.

Hogere voorziening ingesteld op 1 augustus 2019 door Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 11 juni 2019 in zaak T-138/18, De Esteban Alonso/Commissie

(Zaak C-591/19 P)

(2019/C 413/26)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Mongin en J. Baquero Cruz, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Fernando De Esteban Alonso

Conclusies

- het arrest van 11 juni 2019 (T-138/18) vernietigen;
- het in eerste aanleg ingestelde beroep afwijzen;
- De Esteban verwijzen in alle kosten van beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

In het eerste middel in hogere voorziening betoogt de Commissie dat de feiten in het licht van artikel 4 van besluit nr. 1999/396 van de Commissie onjuist zijn gekwalificeerd. De Commissie betoogt dat het Gerecht niet had mogen concluderen dat De Esteban „gelijkgesteld” moet worden aan de personen die genoemd worden in de nota die OLAF op 19 maart 2003 naar de Franse autoriteiten heeft gezonden, of in ieder geval niet als persoonlijk betrokken bij de feiten, aangezien de betrokkene niet tot een van deze categorieën behoort.

In het tweede middel betoogt de Commissie dat het Gerecht artikel 9, lid 4, van verordening nr. 1073/1999, waarin staat dat de instellingen aan het verslag van OLAF „het gevolg [moeten geven] dat de resultaten ervan vragen, inzonderheid op disciplinair en gerechtelijk vlak”, onjuist heeft opgevat. De Commissie betoogt dat deze bepaling niet a contrario geïnterpreteerd kan worden als een beperking van haar discretionaire bevoegdheid inzake de verdediging van de belangen van de Unie, en in het bijzonder als een verbod om zich burgerlijke partij te stellen en om klachten in te dienen bij de nationale autoriteiten wanneer zij dit in het licht van de voor haar beschikbare informatie passend acht, ook niet in een stadium voorafgaand aan de vaststelling van een mogelijk verslag van OLAF.

Subsidiair betoogt de Commissie in het derde middel dat het Gerecht het beroep tot schadevergoeding niet kon toewijzen omdat er geen causaal verband was. Het Gerecht is ten onrechte afgeweken van zijn rechtspraak volgens welke er geen afdoende causaal verband is tussen de overdracht van informatie door OLAF en de vermeende schade.

Hogere voorziening ingesteld op 14 augustus 2019 door Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 6 juni 2019 in zaak T-209/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

(Zaak C-613/19 P)

(2019/C 413/27)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (vertegenwoordiger: C. Klawitter, Rechtsanwält)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie, Autec AG

Bij beschikking van 24 oktober 2019 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (kamer voor de toelating van hogere voorzieningen) de hogere voorziening niet toegelaten en rekwirante verwezen in haar eigen kosten.

Hogere voorziening ingesteld op 14 augustus 2019 door Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 6 juni 2019 in zaak T-210/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

(Zaak C-614/19 P)

(2019/C 413/28)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (vertegenwoordiger: C. Klawitter, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie, Autec AG

Bij beschikking van 24 oktober 2019 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (kamer voor de toelating van hogere voorzieningen) de hogere voorziening niet toegelaten en rekwirante verwezen in haar eigen kosten.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 16 augustus 2019 – Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA/Regione Campania

(Zaak C-619/18)

(2019/C 413/29)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA

Verwerende partij: Regione Campania

Prejudiciële vraag

Staat het [Unie]recht, inzonderheid de beginselen van vrij verkeer van diensten en maximale openstelling voor mededinging in het kader van openbare aanbestedingen van diensten, in de weg aan een regionale regeling als die van artikel 1, lid 121, van wet nr. 16 van de Regione Campania van 7 augustus 2014, waarbij het de Regione Campania wordt toegestaan om diensten betreffende het beheer van de motorrijtuigenbelasting rechtstreeks, zonder aanbesteding, aan de ACI te gunnen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije) op 3 september 2019 – Strafzaak tegen IR

(Zaak C-649/19)

(2019/C 413/30)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad

Partij in de strafzaak

IR

Prejudiciële vragen

Gelden de rechten van de beklaagde ingevolge artikel 4 (met name het recht krachtens artikel 4, lid 3), artikel 6, lid 2, en artikel 7, lid 1, van richtlijn 2012/13⁽¹⁾ voor een beklaagde die op grond van een Europees aanhoudingsbevel is aangehouden?

Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: moet artikel 8 van kaderbesluit 2002/584/JBZ aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een inhoudelijke wijziging van het als bijlage bij het Europees aanhoudingsbevel gevoegde formulier, met name de toevoeging van een nieuwe tekst in dit formulier met betrekking tot de rechten van de gezochte persoon om het nationaal aanhoudingsbevel en het Europees aanhoudingsbevel bij de rechterlijke autoriteiten van de uitvaardigende lidstaat aan te vechten?

Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord: is het in overeenstemming met overweging 12, artikel 1, lid 3, van kaderbesluit 2002/584/JBZ, artikel 4, artikel 6, lid 2, en artikel 7, lid 1, van richtlijn 2012/13/EU en de artikelen 6 en 47 van het Handvest wanneer een Europees aanhoudingsbevel wordt uitgevaardigd met strikte inachtneming van het formulier zoals opgenomen in de bijlage (dat wil zeggen zonder de gezochte persoon informatie te verstrekken over zijn rechten ten aanzien van de uitvaardigende rechterlijke autoriteit) en de uitvaardigende rechterlijke autoriteit, zodra zij in kennis is gesteld van de aanhouding van de persoon, laatstgenoemde onverwijld over zijn rechten informeert en hem de overeenkomstige stukken toezendt?

Indien er geen andere rechtsgrond bestaat ter waarborging van de rechten van een op grond van een Europees aanhoudingsbevel aangehouden persoon uit hoofde van artikel 4, en met name artikel 4, lid 3, alsook uit hoofde van artikel 6, lid 2, en artikel 7, lid 1, van richtlijn 2012/13/EU, is kaderbesluit 2002/584 dan geldig?

⁽¹⁾ Richtlijn 2012/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het recht op informatie in strafprocedures (PB 2012, L 142, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litouwen) op 10 september 2019 – „Skonis ir kvapas” UAB/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Zaak C-674/19)

(2019/C 413/31)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: „Skonis ir kvapas” UAB

Verwerende partij: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 2, lid 2, van richtlijn 2011/64/EU ⁽¹⁾ van de Raad van 21 juni 2011 betreffende de structuur en de tarieven van de accijns op tabaksfabrikaten aldus worden uitgelegd dat waterpijptabak als die welke in de onderhavige zaak aan de orde is [dat wil zeggen waterpijptabak bestaande uit tabak (maximaal 24 %), suikersiroop, glycerine, smaakstoffen en conserveermiddel], voor de toepassing van deze bepaling dient te worden beschouwd als een product dat „[...] gedeeltelijk uit andere stoffen dan tabak [bestaat]”?
- 2) Moet artikel 5, lid 1, van richtlijn 2011/64/EU, ook wanneer het in samenhang met artikel 2, lid 2, van deze richtlijn moet worden gelezen, aldus worden uitgelegd dat wanneer de tabak in een melange die bestemd is om te worden gerookt – in casu waterpijptabak (het litigieuze product in de onderhavige zaak) – aan de criteria van artikel 5, lid 1, van richtlijn 2011/64/EU voldoet, die gehele melange als rooktabak dient te worden beschouwd, ongeacht de daarin vervatte andere stoffen?
- 3) Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord, moet(en) artikel 2, lid 2, en/of artikel 5, lid 1, van richtlijn 2011/64/EU dan aldus worden uitgelegd dat het gehele litigieuze product als aan de orde in het hoofdgeding, dat wordt vervaardigd door tabak van fijne snede met andere vloeibare en normaliter fijne stoffen (suikersiroop, glycerine, smaakstoffen en conserveermiddel) te mengen, voor de toepassing van deze richtlijn als rooktabak dient te worden aangemerkt?
- 4) Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord en de eerste en de derde vraag bevestigend worden beantwoord, moeten de bepalingen van post 2 403 van de gecombineerde nomenclatuur in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 1006/2011 van de Commissie van 27 september 2011, uitvoeringsverordening (EU) nr. 927/2012 van de Commissie van 9 oktober 2012, uitvoeringsverordening (EU) nr. 1001/2013 van de Commissie van 4 oktober 2013 en uitvoeringsverordening (EU) nr. 1101/2014 van de Commissie van 16 oktober 2014, dan aldus worden uitgelegd dat bestanddelen van waterpijptabak zoals (1) suikersiroop, (2) smaakstoffen en/of (3) glycerine niet als „tabakssurrogaten” mogen worden beschouwd?

⁽¹⁾ PB 2011, L 176, blz. 24.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf (Duitsland) op 17 september 2019 – mk advocaten GbR/MBK Rechtsanwälte GbR

(Zaak C-684/19)

(2019/C 413/32)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: mk advocaten GbR

Verwerende partij: MBK Rechtsanwälte GbR

Prejudiciële vraag

Maakt een derde die wordt genoemd in een op een website gepubliceerde vermelding met daarin een teken dat gelijk is aan een merk, gebruik van dat merk in de zin van artikel 5, lid 1, van richtlijn 2008/95/EG ⁽¹⁾, wanneer deze vermelding niet door deze derde is geplaatst, maar door de beheerder van de website is overgenomen van een vermelding op een andere website die de derde heeft geplaatst op een wijze die inbreuk maakt op het merk?

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB 2008, L 299, blz. 25).

Beroep ingesteld op 20 september 2019 – Europese Commissie/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-704/19)

(2019/C 413/33)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Stromsky en P. Němečková, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

- Vaststellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet binnen de gestelde termijn alle nodige maatregelen te nemen om de staatssteun die bij artikel 1 van besluit (EU) 2016/1385 van de Commissie van 1 oktober 2014 betreffende de steunmaatregel SA.27408 (C 24/10) (ex NN 37/10, ex CP 19/09) door de autoriteiten van Castilla-La Mancha ten uitvoer gelegd voor de uitrol van digitale terrestrische televisie in afgelegen en minder verstedelijkte gebieden in Castilla-La Mancha ⁽¹⁾ (bekendgemaakt in PB 2016, L 222, blz. 52, van 17 augustus 2016) onwettig en met de interne markt onverenigbaar is verklaard, terug te vorderen van de hoofdbegunstigde, Telecom Castilla-La Mancha SA, door niet aan te tonen dat alle openstaande betalingen van deze steun zijn geannuleerd, en door de Commissie niet binnen de gestelde termijn in kennis te stellen van de maatregelen die zijn genomen om dat besluit ten uitvoer te leggen, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 288, vierde alinea, VWEU en de artikelen 3 en 4 van het besluit; en

— Het Koninkrijk Spanje verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Koninkrijk Spanje heeft het besluit niet binnen de in artikel 4, leden 2 en 3, daarvan gestelde termijnen ten uitvoer gelegd.

Het Koninkrijk Spanje heeft het totale steunbedrag nog steeds niet teruggevorderd van de belangrijkste begunstigde van de steun, Telecom Castilla-La Mancha SA. Het Koninkrijk Spanje heeft niet aangetoond dat alle lopende steunbetalingen na de vaststelling van het besluit zijn stopgezet. Het feit dat de steunbedragen waarop het besluit betrekking heeft en die aan Telecom CLM zijn toegekend, niet volledig zijn teruggevorderd en niet duidelijk is aangetoond dat alle openstaande betalingen zijn geannuleerd, vormt een schending van de ingevolge artikel 3 van dat besluit op Spanje rustende verplichting.

Bovendien heeft het Koninkrijk Spanje de Commissie niet binnen de gestelde termijn de informatie verstrekt met betrekking tot de tenuitvoerlegging van dat besluit, zoals artikel 4, leden 3 en 4, daarvan vereist.

(¹) PB 2016, L 222, blz. 52

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Düsseldorf (Duitsland) op 25 september 2019 – Von Aschenbach & Voss GmbH/Hauptzollamt Duisburg

(Zaak C-708/19)

(2019/C 413/34)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Von Aschenbach & Voss GmbH

Verwerende partij: Hauptzollamt Duisburg

Prejudiciële vragen

- 1) Is artikel 1, lid 1, van uitvoeringsverordening (EU) 2017/271 van de Commissie van 16 februari 2017 tot uitbreiding van het definitieve antidumpingrecht dat bij verordening (EG) nr. 925/2009 van de Raad is ingesteld op bepaald bladaluminium van oorsprong uit de Volksrepubliek China tot de invoer van bepaald enigszins gewijzigd bladaluminium (¹), ongeldig, omdat het in strijd is met artikel 13, lid 1, van verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (²), daar dit voorschrijft het antidumpingrecht, dat krachtens uitvoeringsverordening (EU) 2015/2384 van de Commissie van 17 december 2015 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaald bladaluminium van oorsprong uit de Volksrepubliek

China en tot beëindiging van de procedure betreffende de invoer van bepaald bladaluminium van oorsprong uit Brazilië naar aanleiding van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen op grond van artikel 11, lid 2, van verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad ⁽¹⁾ werd ingesteld op aluminiumfolie voor huishoudelijk gebruik (AFH), ook heeft uitgebreid tot „aluminium converter foil” (ACF) en alleen onder de voorwaarden van artikel 1, lid 4, van uitvoeringsverordening 2017/271 vrijstelling van het antidumpingrecht voor ACF toelaat?

- 2) Is artikel 1, lid 1 van uitvoeringsverordening 2017/271 ongeldig, omdat er sprake is van een kennelijk onjuiste beoordeling door de Commissie bij de vaststelling van deze verordening, daar zij haar veronderstelling dat 80 % van de onderzochte producten enigszins gewijzigde producten zijn, onvoldoende heeft gemotiveerd?
- 3) Is artikel 1, lid 1, van uitvoeringsverordening 2017/271 ongeldig, omdat er sprake is van een kennelijk onjuiste beoordeling door de Commissie bij de vaststelling van deze verordening, daar zij het eindgebruik van het ingevoerde bladaluminium in de Unie niet heeft onderzocht?

⁽¹⁾ PB 2017, L 40, blz. 51.

⁽²⁾ PB 2016, L 176, blz. 21.

⁽³⁾ PB 2015, L 332, blz. 63.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Grondwettelijk Hof (België) op 27 september 2019 – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL en Vluchtelingenwerk Vlaanderen vzw/Ministeraad

(Zaak C-718/19)

(2019/C 413/35)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Grondwettelijk Hof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL en Vluchtelingenwerk Vlaanderen vzw

Verwerende partij: Ministerraad

Prejudiciële vragen

- 1) Dienen het Unierecht en inzonderheid de artikelen 20 en 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004, „betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG ⁽¹⁾” zo te worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale wetgeving die op de burgers van de Unie en op hun familieleden bepalingen toepast die soortgelijk zijn aan die welke, ten aanzien van de burgers van derde Staten, de omzetting vormen van artikel 7, lid 3, van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008, „over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven”, namelijk bepalingen die het mogelijk maken de burger van de Unie of zijn familielid ertoe te verplichten zich in overeenstemming te brengen met preventieve maatregelen om elk risico op onderduiken te voorkomen gedurende de termijn waarover hij beschikt om het grondgebied te verlaten naar aanleiding van een beslissing tot beëindiging van het verblijf om reden van openbare orde of gedurende de verlenging van die termijn?

- 2) Dienen het Unierecht en inzonderheid de artikelen 20 en 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004, betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG” zo te worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale wetgeving die op de burgers van de Unie en op hun familieleden die zich niet hebben gevoegd naar een beslissing tot beëindiging van het verblijf om reden van openbare orde of van openbare veiligheid, een bepaling toepast die identiek is aan die welke op onderdanen van derde Staten in dezelfde situatie wordt toegepast wat de maximale termijn van vasthouding met het oog op verwijdering betreft, namelijk acht maanden?

(¹) PB 2004, L 158, blz. 77.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije) op 1 oktober 2019 – Strafzaak tegen HP

(Zaak C-724/19)

(2019/C 413/36)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad

Partij in de strafzaak

HP

Prejudiciële vragen

Is een bepaling van nationaal recht [artikel 5, lid 1, punt 1, van de Zakon za Evropeyskata zapoved za razsledvane (wet betreffende het Europees onderzoeksbevel)], op grond waarvan in de fase van het opsporingsonderzoek de officier van justitie de bevoegde autoriteit is voor de uitvaardiging van een Europees onderzoeksbevel betreffende de overdracht van verkeers- en locatiegegevens in verband met het telecommunicatieverkeer, terwijl in soortgelijke nationale gevallen de rechter daartoe bevoegd is, verenigbaar met artikel 2, onder c), i), van richtlijn 2014/41 (¹) en met het gelijkwaardigheidsbeginsel?

Kan de erkenning van een dergelijk Europees onderzoeksbevel door de bevoegde autoriteit van de uitvoerende staat (een officier van justitie of een onderzoeksrechter) het rechterlijk bevel dat volgens het nationale recht van de uitvaardigende staat vereist is, vervangen?

(¹) Richtlijn 2014/41/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken (PB 2014, L 130, blz. 1, met rectificatie in PB 2015, L 143, blz. 16).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) op 7 oktober 2019 – Euromin Holdings (Cyprus) Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Zaak C-735/19)

(2019/C 413/37)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākā tiesa (Senāts)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij in eerste aanleg en eiseres tot cassatie: Euromin Holdings (Cyprus) Limited

Verwerende partij in eerste aanleg en eiseres tot cassatie: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Prejudiciële vragen

- 1) Is een nationale regeling die bepaalt dat de prijs van een effect bij een verplicht overnamebod wordt berekend door de netto-activa van de doelvennootschap [met inbegrip van de belangen zonder overheersende zeggenschap (minderheidsbelangen)] te delen door het aantal uitgegeven effecten in strijd met de juiste toepassing van richtlijn 2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod (¹)?
- 2) Indien het antwoord op de eerste vraag ontkennend luidt, en de belangen zonder overheersende zeggenschap of minderheidsbelangen dus niet tot de netto-activa van de doelvennootschap moeten worden gerekend, kan een methode tot vaststelling van de prijs van een effect dan als „duidelijk omschreven” worden beschouwd in de zin van artikel 5, lid 4, tweede alinea, van richtlijn 2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod, wanneer het voor een juist begrip daarvan noodzakelijk is om een methode van jurisprudentiële rechtsontwikkeling toe te passen, namelijk de teleologische reductie?
- 3) Is het verenigbaar met artikel 5, lid 4, van richtlijn 2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod, dat wil zeggen met de bepaling van een billijke prijs, wanneer een regeling bepaalt dat de hoogste prijs moet worden gekozen uit de volgende drie varianten:
 - 1) de prijs waartegen de bieder of in onderling overleg met hem handelende personen de effecten van de doelvennootschap in de voorafgaande twaalf maanden hebben verkregen. Bij koop van effecten tegen verschillende prijzen zal de overnameprijs de hoogste van de aankooprijzen zijn die is betaald in de twaalf maanden vóór het ontstaan van de wettelijke verplichting om een overnamebod uit te brengen;
 - 2) de gewogen gemiddelde prijs van het effect op de gereguleerde markt of op de multilaterale handelsfaciliteit met het grootste transactievolume van die effecten gedurende de laatste twaalf maanden. De gewogen gemiddelde prijs van het effect zal worden berekend op basis van de twaalf maanden voorafgaand aan het ontstaan van de wettelijke verplichting om een overnamebod uit te brengen;
 - 3) de waarde van het effect die wordt verkregen door de netto-activa van de doelvennootschap te delen door het aantal uitgegeven effecten. De netto-activa worden berekend door van het totale bedrag aan activa van de doelvennootschap de passiva en de eigen effecten af te trekken. Indien de doelvennootschap beschikt over effecten met een verschillende nominale waarde worden ter berekening van de waarde van het effect de netto-activa gedeeld naar verhouding van het percentage dat elk effect met een verschillende nominale waarde vertegenwoordigt in het maatschappelijk kapitaal?

- 4) Indien de berekeningsmethode die in het nationale recht is vastgesteld met gebruikmaking van de beoordelingsmarge die artikel 5, lid 4, tweede alinea, van richtlijn 2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod de lidstaten verleent, een hogere prijs oplevert dan de prijs berekend volgens artikel 5, lid 4, eerste alinea, is het dan in overeenstemming met de doelstelling van de richtlijn om steeds de hoogste prijs te kiezen?
- 5) Kan het nationale recht voor het geval dat een particulier schade ondervindt door de onjuiste toepassing van het recht van de Europese Unie, in een beperking van het herstel van die schade voorzien wanneer die beperking zowel wordt toegepast ten aanzien van schade die het gevolg is van de onjuiste toepassing van het nationale recht als ten aanzien van schade die wordt veroorzaakt door de onjuiste toepassing van het Unierecht?
- 6) Verlenen de op deze zaak toepasselijke bepalingen van richtlijn 2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod, rechten aan particulieren, dat wil zeggen, is voldaan aan dat vereiste voor aansprakelijkheid van de staat?

(¹) PB 2004, L 142, blz. 12.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) op 7 oktober 2019 – ZS „Plaukti”/Lauku atbalsta dienests

(Zaak C-739/16)

(2019/C 413/38)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākā tiesa (Senāts)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster tot cassatie: ZS „Plaukti”

Andere partij in de cassatieprocedure: Lauku atbalsta dienests

Prejudiciële vragen

- 1) Is artikel 16, lid 5, derde alinea, van verordening (EU) nr. 65/2011 (¹) van de Commissie van 27 januari 2011 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad met betrekking tot de toepassing van controleprocedures en van de randvoorwaarden in het kader van de steunmaatregelen voor plattelandontwikkeling, van toepassing op een geval waarin de aanvrager niet heeft voldaan aan de eisen inzake het maaien van de oppervlakte waarvoor de steun voor de instandhouding van de biodiversiteit in weiland is aangevraagd (welke eis verder gaat dan de in artikel 39, lid 3, van verordening nr. 1698/2005 (²) neergelegde dwingende minimumeisen), zonder dat een verandering in de gewasgroep is vastgesteld?
- 2) Kan voor een schending tegelijk de sanctie van artikel 16, lid 5, derde alinea, van verordening (EU) nr. 65/2011 van de Commissie van 27 januari 2011 en de sanctie van artikel 18, lid 1, onder a), van verordening nr. 65/2011 worden opgelegd?

- 3) Staan de artikelen 4 en 6 van verordening (EG) nr. 73/2009⁽³⁾ van de Raad van 19 januari 2009, gelezen in samenhang met artikel 39, lid 3, van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad van 20 september 2005, in de weg aan een nationale regeling die bepaalt dat eenzelfde eis zowel een dwingende minimumeis (vereiste) kan zijn als verder kan gaan dan de dwingende minimumeisen (eis voor agromilieusteun)?

⁽¹⁾ PB 2011, L 25, blz. 5.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad van 20 september 2005 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandontwikkeling (ELFPO) (PB 2005, L 277, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 247/2006, (EG) nr. 378/2007 en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1782/2003 (PB 2009, L 30, blz. 16).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal administratif de Montreuil (Frankrijk) op 7 oktober 2019 – Bank of China Limited/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Zaak C-737/19)

(2019/C 413/39)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal administratif de Montreuil

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bank of China Limited

Verwerende partij: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prejudiciële vragen

- 1) Vindt de oplossing die in aanmerking is genomen in het arrest van 24 januari 2019, Morgan Stanley & Co International plc [(C-165/17, EU:C:2019:58)], toepassing ingeval een filiaal in een lidstaat handelingen verricht die zijn onderworpen aan de btw en tevens prestaties verricht ten behoeve van zijn hoofdhuis en filialen die in een derde land zijn gevestigd?
- 2) Wanneer het in een lidstaat gevestigde filiaal aanspraak maakt op een recht op aftrek dat is gebaseerd op kosten die het heeft gemaakt om prestaties te verrichten ten behoeve van zijn hoofdhuis in een derde land, dat wil zeggen de uitvoer van financiële en bancaire diensten, kan de belastingplichtige dan de btw aftrekken op grond van artikel 169, onder a) of op grond van artikel 169, onder c) [van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1)]?
- 3) Indien de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord en het filiaal op grond van artikel 169, onder a) kan verzoeken om aftrek, onder welke voorwaarde kunnen de bancaire handelingen die het in een derde land gevestigde hoofdhuis heeft verricht, worden beschouwd als handelingen die recht geven op aftrek indien zij zouden zijn verricht in de lidstaat waar de met btw belaste kosten zijn gemaakt? Indien de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord en het filiaal op grond van artikel 169, onder c) kan verzoeken om aftrek, onder welke voorwaarden ervan moet worden uitgegaan dat de ontvanger buiten de Europese Unie is gevestigd wanneer het filiaal in de Europese Unie is gelegen en één enkele juridische entiteit met het hoofdhuis vormt?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court (Ierland) op 7 oktober 2019 – VK/An Bord Pleanála**(Zaak C-739/19)**

(2019/C 413/40)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: VK

Verwerende partij: An Bord Pleanála

Prejudiciële vragen

- 1) Is het voor een lidstaat verboden om gebruik te maken van de optie in artikel 5 van richtlijn 77/249/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 22 maart 1977, zoals gewijzigd, op grond waarvan een lidstaat een advocaat die een cliënt in rechte vertegenwoordigt ertoe kan verplichten „samen te werken met een advocaat die bij het betrokken gerecht praktijk uitoefent”, in alle gevallen waarin een partij die de bezoekende advocaat in een dergelijke procedure wenst te vertegenwoordigen, het recht heeft om zichzelf te vertegenwoordigen?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, op basis van welke factoren moet de nationale rechter dan beoordelen of het is toegestaan om een verplichting om „samen te werken” op te leggen?
- 3) Zou met name het opleggen van een beperkte verplichting om „samen te werken”, op de manier zoals eerder in deze verwijzingsbeslissing beschreven, neerkomen op een evenredige inbreuk op de vrijheid van advocaten om diensten te verrichten, die gerechtvaardigd is uit hoofde van het algemeen belang, te weten de noodzaak om de consumenten van juridische diensten te beschermen en de noodzaak om een goede rechtsbedeling te waarborgen?
- 4) Indien de derde vraag bevestigend wordt beantwoord, geldt dit standpunt dan in alle omstandigheden en zo niet, met welke factoren moet de nationale rechter dan rekening houden bij de beoordeling of een dergelijke verplichting in een bepaald geval kan worden opgelegd?

(¹) Richtlijn 77/249/EEG van de Raad van 22 maart 1977 tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening door advocaten van het vrij verrichten van dien (PB L 78, blz.,1977 17).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d'appel de Paris (Frankrijk) op 8 oktober 2019 – Republiek Moldavië/Vennootschap Komstroy, rechtsopvolger van de vennootschap Energoalians**(Zaak C-741/19)**

(2019/C 413/41)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d'appel de Paris

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Republiek Moldavië

Verwerende partij: Vennootschap Komstroy, rechtsopvolger van de vennootschap Energoalians

Prejudiciële vragen

- Moet artikel 1, punt 6, van het Verdrag inzake het Energiehandvest aldus worden uitgelegd dat een vordering die voortvloeit uit een contract voor de verkoop van elektriciteit en die geen bijdrage van de investeerder in de staat van ontvangst inhoudt, een „investering” in de zin van dit artikel kan vormen?
- Moet artikel 26, lid 1, van het Verdrag inzake het Energiehandvest aldus worden uitgelegd dat de verwerving door een investeerder van een verdragsluitende partij, van een vordering van een marktdeelnemer die niet afkomstig is uit een van de staten die partij zijn bij dat verdrag, een investering vormt?
- Moet artikel 26, lid 1, van het Verdrag inzake het Energiehandvest aldus worden uitgelegd dat een vordering van een investeerder die voortvloeit uit een contract voor de verkoop van elektriciteit die aan de grens van de staat van ontvangst wordt geleverd, een investering kan vormen die op het grondgebied van een andere verdragsluitende partij wordt gedaan, wanneer de investeerder op het grondgebied van die andere verdragsluitende partij geen enkele economische activiteit heeft uitgeoefend?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sofiyski rayonen sad (Bulgarije) op 10 oktober 2019 – PH, OI/„Eurobank Bulgaria” AD

(Zaak C-745/19)

(2019/C 413/42)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Sofiyski rayonen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: PH, OI

Verwerende partij: „Eurobank Bulgaria” AD

Prejudiciële vragen

- 1) Mag de nationale rechter, indien blijkt dat een beding inzake de eenzijdige wijziging van het rentepercentage in een tussen een ondernemer en een consument gesloten overeenkomst tot geldlening oneerlijk is, ervan uitgaan dat de hoogte van de contractueel verschuldigde rente (in weerwil van hetgeen in de oorspronkelijke overeenkomst is overeengekomen) ten tijde van de uitbetaling van de lening is vastgelegd?
 - 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord: Mag de nationale rechter in geval van een oneerlijk beding op grond waarvan het contractueel overeengekomen variabele rentepercentage niet volgens een rechtmatige methode is vastgesteld, überhaupt rente toewijzen?
 - 3) Welke gevolgen voor het antwoord op de eerste twee vragen heeft de omstandigheid dat de consument tijdens de lopende aflossing van de lening heeft ingestemd met de toepassing van een methode voor de vaststelling van het rentepercentage die geen oneerlijke bedingen bevat?
-

Beroep ingesteld op 23 oktober 2019 – Europese Commissie/Republiek Oostenrijk

(Zaak C-787/19)

(2019/C 413/43)

Procestaal: Duits

Partijen*Verzoekende partij:* Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Jokubauskaitė en M. Wasmeier, gemachtigden)*Verwerende partij:* Republiek Oostenrijk**Conclusies**

- Door de voor reisbureaus geldende bijzondere regeling voor de belasting over de toegevoegde waarde niet toe te passen op reisdiensten die zij verrichten voor belastingplichtigen die voor rekening van hun onderneming gebruikmaken van deze diensten, en door de reisbureaus, voor zover zij aan die regeling zijn onderworpen, toe te staan de maatstaf van heffing van de belasting over de toegevoegde waarde getotaliseerd vast te stellen voor dienstenpakketten of voor alle diensten die in een belastingtijdvak zijn verleend, is de Republiek Oostenrijk de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 73 en de artikelen 306 tot en met 310 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾.
- Republiek Oostenrijk verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster stelt dat de in Oostenrijk bepaalde regeling ter berekening van de belasting over de toegevoegde waarde bij reisdiensten niet in overeenstemming is met richtlijn 2006/112. Deze richtlijn voorziet in de artikelen 306 tot en met 310 in een bijzondere regeling, op grond waarvan de reisdiensten die een reisbureau voor een klant verricht als een enkele dienst worden beschouwd. Het Oostenrijkse recht wijkt hiervan op ontoelaatbare wijze af.

Ten eerste is het niet toegestaan belastingplichtingen die reisdiensten voor hun onderneming gebruiken van de toepassing van de bijzondere regeling uit te sluiten. Reeds in het arrest van 26 september 2013, *Commissie/Spanie* (C-189/11, EU:C:2013:587), heeft het Hof vastgesteld dat de bestreden bijzondere regeling niet alleen moet worden toegepast op diensten die worden verricht voor particuliere eindverbruikers, maar ook op dergelijke diensten die voor belastingplichtige ondernemers worden verricht. Het staat de lidstaten niet vrij de regeling tot de eerste groep te beperken. Dit is door het Hof nogmaals bevestigd in zijn arrest van 8 februari 2018, *Commissie/Duitsland* (C-380/16, EU:C:2018:76).

Ten tweede is de berekeningsmethode die in het Oostenrijkse btw-recht is vastgesteld onverenigbaar met richtlijn 2006/112. Volgens de artikelen 73 en 306 tot en met 310 ervan moet de maatstaf van heffing voor iedere reis afzonderlijk worden vastgesteld. Het Oostenrijkse recht staat daarentegen toe dat de winstmarges voor „groepen van diensten” respectievelijk voor alle reizen in een bepaald tijdvak als een totaal worden berekend. Het Hof heeft in de hierboven genoemde arresten tevens vastgesteld dat een dergelijke totalisering niet in overeenstemming was met het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde.

⁽¹⁾ PB 2006, L 347, blz. 1.

Beroep ingesteld op 25 oktober 2019 – Commissie/Polen

(Zaak C-791/19)

(2019/C 413/44)

Procestaal: Pools

Partijen*Verzoekende partij:* Europese Commissie (vertegenwoordigers: K. Banks, H. Krämer, S. L. Kalèda, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

1. Vaststellen dat de Republiek Polen,

- door toe te laten dat de inhoud van rechterlijke beslissingen gekwalificeerd kan worden als een tuchtrechtelijk te vervolgen beroepsfout jegens de rechters bij de gewone rechtelijke instanties [artikel 107, lid 1, van de ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych (wet inzake de gewone rechtelijke instanties) en artikel 97, leden 1 en 3, van de ustawa o Sądzie Najwyższym (wet inzake de Sąd Najwyższy)],
- door niet de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de tuchtkamer van de Sąd Najwyższy te waarborgen, die verantwoordelijk is voor de toetsing van beslissingen in disciplinaire procedures jegens rechters [artikel 3, punt 5, artikel 27 en artikel 73, lid 1, van de ustawa o Sądzie Najwyższym, gelezen in samenhang met artikel 9a van de ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa (wet inzake de nationale raad voor de rechtspraak)],
- door de president van de tuchtkamer van de Sąd Najwyższy het recht toe te kennen in zaken van rechters bij gewone rechterlijke instanties naar eigen inzicht de bevoegde tuchtrechter in eerste aanleg aan te wijzen (artikel 110, lid 3, en artikel 114, lid 7, van de ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych) en daardoor niet te waarborgen dat een tuchtzaak wordt beslecht door een „gerecht dat [...] bij wet is ingesteld”, en
- door de Minister Sprawiedliwości (minister van Justitie) de bevoegdheid toe te kennen om de functionaris verantwoordelijk voor de disciplinaire procedure van de minister van Justitie te benoemen (artikel 112b ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych), en daardoor niet te waarborgen dat tuchtzaken jegens rechters bij gewone rechtelijke instanties binnen een redelijke termijn worden behandeld, en door te bepalen dat handelingen in verband met de aanwijzing van een raadsman en het opnemen van de verdediging door de raadsman het verloop van de disciplinaire procedure niet schorsen (artikel 113a ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych) en dat een tuchtrechter de procedure voortzet ondanks de gerechtvaardigde afwezigheid van de daarvan in kennis gestelde beklagde of zijn raadsman (artikel 115a, lid 3, ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych), en daardoor niet het recht van verweer van de beklagde rechters bij gewone rechterlijke instanties te waarborgen,

de verplichtingen niet is nagekomen die krachtens artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU, op haar rusten, en tevens dat de Republiek Polen,

- door toe te laten dat het recht van rechterlijke instanties om het Hof van Justitie om een prejudiciële beslissing te verzoeken, wordt ingeperkt door de mogelijkheid dat een disciplinaire procedure wordt ingesteld,
- de verplichtingen niet is nagekomen die krachtens artikel 267, tweede en derde alinea, VWEU op haar rusten.

2) De Republiek Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ten eerste, wat betreft de schending van artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU, voert de Commissie aan dat de litigieuze bepalingen (i) toelaten dat de inhoud van rechterlijke beslissingen kan worden gekwalificeerd als een tuchtrechtelijk te vervolgen beroepsfout, (ii) niet de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de tuchtkamer van de Sąd Najwyższy waarborgen, die verantwoordelijk is voor de toetsing van beslissingen in disciplinaire procedures, (iii) de president van de tuchtkamer van de Sąd Najwyższy het recht toekennen in zaken van rechters bij gewone rechterlijke instanties naar eigen inzicht de bevoegde tuchtrechter in eerste aanleg aan te wijzen en daardoor niet waarborgen dat een tuchtzaak wordt beslecht door een „gerecht dat [...] bij wet is ingesteld”, (iv) niet waarborgen dat tuchtzaken jegens rechters bij gewone rechtelijke instanties binnen een redelijke termijn worden behandeld, en evenmin het recht van verweer van de beklagde rechters waarborgen.

Ten tweede, wat betreft de schending van artikel 267, tweede en derde alinea, VWEU, voert de Commissie aan dat de litigieuze nationale bepalingen toelaten dat het recht van rechterlijke instanties om het Hof van Justitie om een prejudiciële beslissing te verzoeken, wordt ingeperkt door de mogelijkheid dat een disciplinaire procedure wordt ingesteld.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Commissie

(Zaak T-586/14 RENV) ⁽¹⁾

(„Dumping – Invoer van zonneglas van oorsprong uit China – Artikel 2, lid 7, onder b) en c), van verordening (EG) nr. 1225/2009 [thans artikel 2, lid 7, onder b) en c), van verordening (EU) 2016/1036] – Behandeling als marktgerichte onderneming – Begrip „verstoring van betekenis met betrekking tot de productiekosten en de financiële situatie van de ondernemingen” – Belastingvoordelen – Kennelijke beoordelingsfout”)

(2019/C 413/45)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, China) (vertegenwoordiger: Y. Melin, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Flynn en T. Maxian Rusche, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (Tschernitz, Duitsland) (vertegenwoordiger: R. MacLean, advocaat)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van uitvoeringsverordening (EU) nr. 470/2014 van de Commissie van 13 mei 2014 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige antidumpingrecht op zonneglas van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB 2014, L 142, blz. 1)

Dictum

- 1) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 470/2014 van de Commissie van 13 mei 2014 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige antidumpingrecht op zonneglas van oorsprong uit de Volksrepubliek China wordt nietig verklaard.
- 2) De Europese Commissie zal, behalve haar eigen kosten, ook de kosten van Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd dragen, met uitzondering van de aan de interventie verbonden kosten.
- 3) GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH zal, behalve haar eigen kosten, ook de aan haar interventie verbonden kosten van Xinyi PV Products (Anhui) Holdings dragen.

⁽¹⁾ PB C 372 van 20.10.2014.

Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Luxemburg en Fiat Chrysler Finance Europe/Commissie**(Zaken T-755/15 en T-759/15) ⁽¹⁾****(„Staatssteun – Door Luxemburg ten uitvoer gelegde steunmaatregel – Besluit waarbij de steun onverenigbaar met de interne markt en onwettig wordt verklaard en terugvordering ervan wordt gelast – Fiscale ruling (tax ruling) – Voordeel – Zakelijkheidsbeginsel – Selectiviteit – Vermoeden – Mededingingsbeperking – Terugvordering”)**

(2019/C 413/46)

Procestalen: Frans en Engels

Partijen

Verzoekende partij in zaak T-755/15: Groothertogdom Luxemburg (vertegenwoordigers: aanvankelijk D. Holderer en T. Uri, vervolgens T. Uri, gemachtigden, aanvankelijk bijgestaan door D. Waelbroeck, S. Naudin en A. Steichen, vervolgens door D. Waelbroeck en A. Steichen, advocaten)

Verzoekende partij in zaak T-759/15: Fiat Chrysler Finance Europe (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordigers: J. Rodríguez, solicitor, G. Maisto en M. Engel, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P.-J. Loewenthal en B. Stromsky, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van de verzoekende partijen: Ierland (vertegenwoordigers in zaak T-755/15: aanvankelijk E. Creedon, G. Hodge en A. Joyce, vervolgens G. Hodge, M. Browne en A. Joyce, en ten slotte A. Joyce en J. Quaney, gemachtigden, bijgestaan door P. Gallagher, M. Collins, SC, B. Doherty en S. Kingston, barristers, en, in zaak T-759/15: aanvankelijk E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan en A. Joyce, vervolgens G. Hodge, K. Duggan, M. Browne en A. Joyce, en ten slotte A. Joyce en J. Quaney, gemachtigden, bijgestaan door M. Collins, P. Gallagher, SC, S. Kingston en B. Doherty, barristers)

Voorwerp

Verzoeken krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van besluit (EU) 2016/2326 van de Commissie van 21 oktober 2015 betreffende steunmaatregel SA.38375 (2014/C ex 2014/NN) door Luxemburg ten gunste van Fiat ten uitvoer gelegd (PB 2016, L 351, blz. 1)

Dictum

- 1) De zaken T-755/15 en T-759/15 worden gevoegd voor het arrest.
- 2) De beroepen worden verworpen.
- 3) Het Groothertogdom Luxemburg zal zijn eigen kosten dragen alsmede die van de Europese Commissie in zaak T-755/15.
- 4) Fiat Chrysler Finance Europe zal haar eigen kosten dragen alsmede die van de Commissie in zaak T-759/15.
- 5) Ierland zal zijn eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 59 van 15.2.2016.

Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Nederland e.a./Commissie**(Zaken T-760/15 en T-636/16) ⁽¹⁾**

(„Staatssteun – Door Nederland ten uitvoer gelegde steunmaatregel – Besluit waarbij de steun onverenigbaar met de interne markt en onwettig wordt verklaard en terugvordering ervan wordt gelast – Fiscale ruling (tax ruling) – Verrekenprijzen – Berekening van de heffingsgrondslag – Zakelijkheidsbeginsel – Voordeel – Referentiestelsel – Fiscale en procedurele autonomie van de lidstaten”)

(2019/C 413/47)

Procestalen: Nederlands en Engels

Partijen

Verzoekende partij in zaak T-760/15: Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: aanvankelijk M. Bulterman, B. Koopman, M. de Ree en M. Noort, vervolgens M. Bulterman, M. de Ree en M. Noort, gemachtigden)

Verzoekende partijen in zaak T-636/16: Starbucks Corp. (Seattle, Washington, Verenigde Staten), Starbucks Manufacturing Emea BV (Amsterdam, Nederland) (vertegenwoordigers: S. Verschuur, M. Petite en M. Stroungi, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers in zaak T-760/15: aanvankelijk P-J. Loewenthal en B. Stromsky, vervolgens P-J. Loewenthal en F. Tomat, gemachtigden, en, in zaak T-636/16: P-J. Loewenthal en F. Tomat, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van de verzoekende partij in zaak T-760/15: Ierland (vertegenwoordigers: aanvankelijk E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan en A. Joyce, vervolgens G. Hodge, A. Joyce, K. Duggan, M. Browne en J. Quaney, gemachtigden, bijgestaan door M. Collins, P. Gallagher, SC, en B. Doherty en S. Kingston, barristers)

Voorwerp

Verzoeken krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van besluit (EU) 2017/502 van de Commissie van 21 oktober 2015 betreffende steunmaatregel SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) die Nederland ten gunste van Starbucks ten uitvoer heeft gelegd (PB 2017, L 83, blz. 38)

Dictum

- 1) De zaken T-760/15 en T-636/16 worden gevoegd voor het onderhavige arrest.
- 2) Besluit (EU) 2017/502 van de Commissie van 21 oktober 2015 betreffende steunmaatregel SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) die Nederland ten gunste van Starbucks ten uitvoer heeft gelegd, wordt nietig verklaard.
- 3) De Europese Commissie zal haar eigen kosten dragen alsmede die van het Koninkrijk der Nederlanden, Starbucks Corp. en Starbucks Manufacturing Emea BV.
- 4) Ierland zal zijn eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 59 van 15.2.2016.

Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – HSBC Holdings e.a./Commissie(Zaak T-105/17) ⁽¹⁾

(„Mededinging – Mededingingsregelingen – Sector van rentederivaten in euro – Besluit waarbij een inbreuk op artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-overeenkomst wordt vastgesteld – Manipulatie van de interbancaire Euribor-referentierentetarieven – Uitwisseling van vertrouwelijke informatie – Mededingingsbeperking naar strekking – Eén enkele voortdurende inbreuk – Geldboeten – Basisbedrag – Waarde van de verkopen – Artikel 23, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003 – Motiveringsplicht”)

(2019/C 413/48)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: HSBC Holdings plc (Londen, Verenigd Koninkrijk), HSBC Bank plc (Londen), HSBC France (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: K. Bacon, QC, D. Bailey, barrister, M. Simpson, solicitor, en Y. Anselin et C. Angeli, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Farley, B. Mongin en F. van Schaik, gemachtigden, bijgestaan door B. Lask, barrister)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende, ten eerste, tot gedeeltelijke nietigverklaring van besluit C(2016) 8530 final van de Commissie van 7 december 2016 inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak AT.39914 – Rentederivaten in euro) en, ten tweede, tot herziening van het bedrag van de aan verzoeksters opgelegde geldboete

Dictum

- 1) Artikel 2, onder b), van besluit C(2016) 8530 final van de Commissie van 7 december 2016 inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak AT.39914 – Rentederivaten in euro) wordt nietig verklaard.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc en HSBC France worden verwezen in hun eigen kosten.
- 4) De Europese Commissie wordt verwezen in haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 112 van 10.4.2017.

Arrest van het Gerecht van 20 september 2019 – FVE Holýšov I e.a./Commissie(Zaak T-217/17) ⁽¹⁾

(„Staatssteun – Markt voor elektriciteit uit hernieuwbare bronnen – Maatregelen die de minimale terugkoop prijs van elektriciteit geproduceerd uit hernieuwbare bronnen vastleggen of een premie toekennen aan de producenten van dergelijke elektriciteit – Wijziging van de oorspronkelijke maatregelen – Beschikking waarbij de steunregeling aan het einde van de inleidende onderzoeksfase verenigbaar wordt verklaard met de interne markt – Artikel 107, lid 3, onder c), VWEU – Begunstigden van de steun en aandeelhouders van de begunstigden – Gewettigd vertrouwen – Staatsmiddelen – Bevoegdheid van de Commissie om te onderzoeken of de maatregelen verenigbaar zijn met andere bepalingen van het recht van de Unie dan de specifieke bepalingen voor staatssteun”)

(2019/C 413/49)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: FVE Holýšov I s. r. o. (Praag, Tsjechië) en 27 andere verzoekers wier namen zijn opgenomen in de bijlage bij het arrest (vertegenwoordigers: A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes en T. Herbold, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Armati, P. Němečková en T. Maxian Rusche, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, O. Serdula en L. Dvořáková, gemachtigden), Koninkrijk Spanje (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Gavela Llopis, vervolgens A. Rubio González en S. Centeno Huerta, gemachtigden), Republiek Cyprus (vertegenwoordigers: E. Symeonidou en E. Zachariadou, gemachtigden), Slowaakse Republiek (vertegenwoordigers: B. Ricziová en M. Kianička, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van besluit C(2016) 7827 final van de Commissie van 28 november betreffende steunmaatregel SA.40171 (2015/NN) inzake ⁽²⁾ inzake de stimulering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen, waarvan een samenvatting is bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* (PB 2017, C 69, blz. 2).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) FVE Holýšov I s. r. o. en de andere verzoekers wier namen zijn opgenomen in de bijlage bij het arrest, worden verwezen in hun eigen kosten alsmede in de kosten van de Europese Commissie.
- 3) De Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Republiek Cyprus en de Slowaakse Republiek dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 202 van 26.6.2017.

⁽²⁾ PB C 69, 2017, blz. 2.

Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Roemenië/Commissie(Zaak T-391/17) ⁽¹⁾

(„Institutioneel recht – Europees burgerinitiatief – Bescherming van nationale en taalkundige minderheden – Vergroting van de culturele en taalkundige diversiteit – Gedeeltelijke registratie – Beginsel van bevoegdheidstoedeling – Geen kennelijk ontbreken van wetgevende bevoegdheden van de Commissie – Motiveringsplicht – Artikel 5, lid 2, VEU – Artikel 4, lid 2, onder b), van verordening (EU) nr. 211/2011 – Artikel 296 VWEU”)

(2019/C 413/50)

Procestaal: Roemeens

Partijen

Verzoekende partij: Roemenië (vertegenwoordigers: aanvankelijk R. Radu, C.-M. Florescu, E. Gane en L. Lițu, vervolgens C.-M. Florescu, E. Gane, L. Lițu en C.-R. Canțar, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: H. Krämer, L. Radu Bouyon en H. Stancu, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van verwerende partij: Hongarije (vertegenwoordigers: M. Fehér, G. Koós en G. Tornyai, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van besluit (EU) 2017/652 van de Commissie van 29 maart 2017 over het voorgestelde burgerinitiatief „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe” (PB 2017, L 92, blz. 100)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Roemenië wordt verwezen in zijn eigen kosten en in die van de Europese Commissie, de kosten van de procedure in kort geding daaronder begrepen.
- 3) Hongarije zal zijn eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 269 van 14.8.2017.

Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Printeos e.a./Commissie(Zaak T-466/17) ⁽¹⁾

(„Mededinging – Mededingingsregelingen – Markt van standaardenvelopen en bedrukte enveloppen – Besluit waarbij een inbreuk op artikel 101 VWEU wordt vastgesteld – Gedeeltelijke nietigverklaring wegens schending van de motiveringsplicht – Wijzigingsbesluit – Schikkingsprocedure – Geldboeten – Basisbedrag – Uitzonderlijke aanpassing – Plafond van 10 % van de totale omzet – Artikel 23, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003 – Beginsel ne bis in idem – Rechtszekerheid – Gewettigd vertrouwen – Gelijke behandeling – Cumulatie van sancties – Evenredigheid – Billijkheid – Volledige rechtsmacht”)

(2019/C 413/51)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partijen: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Spanje), Printeos Cartera Industrial, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Zweden), Tompla France (Fleury-Mérogis, Frankrijk), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Duitsland) (vertegenwoordigers: H. Brokelmann en P. Martínez-Lage Sobredo, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández en C. Urraca Caviedes, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende, primair, tot gedeeltelijke nietigverklaring van besluit C(2017) 4112 final van de Commissie van 16 juni 2017 tot wijziging van besluit C(2014) 9295 final van 10 december 2014 in een procedure op grond van artikel 101 [VWEU] en artikel 53 van de EER-overeenkomst (AT.39780 – Enveloppen) en, subsidiair, tot verlaging van het bedrag van de aan verzoeksters opgelegde geldboete.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 318 van 25.9.2017.

Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – US/ECB(Zaak T-780/17) ⁽¹⁾

(„Openbare dienst – Personeel van de ECB – Beoordelingsrapport 2016 – Jaarlijkse herziening van salarissen en bonussen – Weigering om een overeenkomst voor bepaalde tijd te herkwalficeren als overeenkomst voor onbepaalde tijd – Motiveringplicht – Kennelijk onjuiste beoordeling”)

(2019/C 413/52)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: US (vertegenwoordigers: L. Levi en A. Blot, advocaten)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank (vertegenwoordigers: F. von Lindeiner en M. Rötting, gemachtigden, bijgestaan door B. Wägenbaur, advocaat)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU en artikel 50 bis van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie, ten eerste tot nietigverklaring van verzoekers beoordelingsrapport over 2016 en van het besluit betreffende de jaarlijkse herziening van de salarissen en bonussen voor 2016, en ten tweede tot vergoeding van de schade die verzoeker door die handelingen zou hebben geleden

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) US wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 52 van 12.2.2018.

Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – *Crédit mutuel Arkéa/EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel)*

(Zaak T-13/18) (¹)

(„Uniemerk – Nietigheidsprocedure – Uniewoordmerk Crédit Mutuel – Absolute weigeringsgronden – Beschrijvend karakter – Geen onderscheidend vermogen – Onderscheidend vermogen verkregen door gebruik – Incidenteel beroep – Artikel 7, lid 1, onder b) en c), en lid 3, van verordening (EU) 2017/1001 – Artikel 59, lid 1, onder a), en lid 2, van verordening 2017/1001”)

(2019/C 413/53)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon, Frankrijk) (vertegenwoordigers: A. Casalonga, L. Codevelle en C. Bercial Arias, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: D. Hanf, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Confédération nationale du Crédit mutuel (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: B. Moreau-Margotin en M. Merli, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 8 november 2017 (zaak R 724/2016-5) inzake een nietigheidsprocedure tussen Crédit Mutuel Arkéa en de Confédération nationale du Crédit mutuel

Dictum

- 1) De beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 8 november 2017 (zaak R 724/2016-5) wordt vernietigd voor zover daarin is beslist dat het betwiste merk onderscheidend vermogen had verkregen door het gebruik voor de waren en diensten waarvoor het beschrijvend was en geen onderscheidend vermogen had.

- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Het incidenteel beroep wordt verworpen.
- 4) Crédit Mutuel Arkéa wordt verwezen in een derde van haar eigen kosten en een derde van de kosten van het EUIPO en de Confédération nationale du Crédit mutuel in verband met het hoofdberoep.
- 5) Het EUIPO wordt verwezen in twee derde van zijn eigen kosten en twee derde van de kosten van verzoekster in verband met het hoofdberoep.
- 6) De Confédération nationale du Crédit mutuel wordt verwezen in twee derde van haar eigen kosten van het hoofdberoep en in de kosten van het incidenteel beroep.

(¹) PB C 94 van 12.3.2018.

Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – VF/ECB

(Zaak T-39/18) (¹)

(„Openbare dienst – Personeel van de ECB – Beoordelingsrapport van de verzoekende partij – Jaarlijkse herziening van salarissen en bonussen – Weigering om een overeenkomst voor bepaalde tijd te herkwalficeren als overeenkomst voor onbepaalde tijd – Motiveringsplicht – Kennelijk onjuiste beoordeling – Beginsel van behoorlijk bestuur”)

(2019/C 413/54)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: VF (vertegenwoordigers: L. Levi en A. Blot, advocaten)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank (vertegenwoordigers: F. von Lindeiner en D. Camilleri Podestà, gemachtigden, bijgestaan door B. Wägenbaur, advocaat)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU en artikel 50 bis van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie, ten eerste tot nietigverklaring van het besluit betreffende de jaarlijkse herziening van salarissen en bonussen voor 2016 en van het besluit om verzoekers overeenkomst voor bepaalde tijd niet te herkwalficeren als overeenkomst voor onbepaalde tijd, en ten tweede tot vergoeding van de schade die hij door die besluiten zou hebben geleden

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) VF wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 112 van 26.3.2018.

Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Fränkischer Weinbauverband/EUIPO (Ellipsvormige fles)(Zaak T-68/18) ⁽¹⁾

(„Uniemark – Aanvraag voor driedimensionaal Uniemark – Ellipsvormige gebogen fles, vooraan en achteraan afgeplat – Absolute weigeringsgrond – Geen onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”)

(2019/C 413/55)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Fränkischer Weinbauverband eV (Würzburg, Duitsland) (vertegenwoordigers: L. Petri en M. Gilch, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: W. Schramek, M. Fischer en D. Walicka, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 4 december 2017 (zaak R 413/2017-4), inzake een aanvraag tot inschrijving van een driedimensionaal teken in de vorm van een ellipsvormige gebogen fles die vooraan en achteraan is afgeplat, als Uniemark

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Fränkischer Weinbauverband eV wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 112 van 26.3.2018.

Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Bromfietsen)(Zaak T-219/18) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmodel – Nietigheidsprocedure – Ingeschreven gemeenschapsmodel dat een bromfiets weergeeft – Ouder gemeenschapsmodel – Nietigheidsgrond – Eigen karakter – Verschillende algemene indruk – Geïnfomeerde gebruiker – Artikel 6 en artikel 25, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 6/2002 – Uitlegging overeenkomstig artikel 6 van verordening nr. 6/2002 – Geen gebruik van een ouder niet-ingeschreven nationaal driedimensionaal merk in het ingeschreven model – Artikel 25, lid 1, onder e), van verordening nr. 6/2002 – Geen gebruik zonder toestemming van een in een lidstaat auteursrechtelijk beschermd werk in het ingeschreven model – Artikel 25, lid 1, onder f), van verordening nr. 6/2002”)

(2019/C 413/56)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Italië) (vertegenwoordigers: F. Jacobacci, B. La Tella en B. Lucchetti, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: L. Rampini en J. Crespo Carrillo, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Taizhou City, China) (vertegenwoordigers: M. Spolidoro, M. Gurrado, S. Vereá en M. Balestrieri, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de derde kamer van beroep van het EUIPO van 19 januari 2018 (zaak R 1496/2015-3) inzake een nietigheidsprocedure tussen Piaggio & C. en Zhejiang Zhongneng Industry Group

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Piaggio & C. SpA wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 182 van 28.5.2018.

Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – US/ECB

(Zaak T-255/18) (¹)

(„Openbare dienst – Personeel van de ECB – Overeenkomst voor bepaalde tijd – Weigering om een overeenkomst voor bepaalde tijd te herkwalficeren als overeenkomst voor onbepaalde tijd – Motiveringplicht – Kennelijk onjuiste beoordeling”)

(2019/C 413/57)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: US (vertegenwoordigers: L. Levi en A. Blot, advocaten)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank (vertegenwoordigers: F. von Lindeiner en M. Rötting, gemachtigden, bijgestaan door B. Wágénbaur, advocaat)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU en artikel 50 bis van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie, ten eerste tot nietigverklaring van het besluit van de ECB om verzoekers overeenkomst niet te herkwalficeren als overeenkomst voor onbepaalde tijd, en ten tweede tot vergoeding van de schade die verzoeker door dat besluit zou hebben geleden

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) US wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 231 van 2.7.2018.

Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Volvo Trademark/EUIPO – Paalupaikka (V V-WHEELS)(Zaak T-356/18) ⁽¹⁾

(„Uniemark – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniebeeldmerk V V-WHEELS – Oudere, niet-ingeschreven Unie- en nationale beeldmerken VOLVO – Relatieve weigeringsgrond – Overeenstemmende tekens – Artikel 8, lid 5, van verordening (EU) 2017/1001”)

(2019/C 413/58)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Zweden) (vertegenwoordigers: T. Dolde, advocaat, en M. Hawkins, sollicitator)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: S. Bonne en H. O'Neill, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO: Paalupaikka Oy (Iisalmi, Finland)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 21 maart 2018 (zaak R 1852/2017-4) inzake een oppositieprocedure tussen Volvo Trademark Holding en Paalupaikka

Dictum

- 1) De beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 21 maart 2018 (zaak R 1852/2017-4) wordt vernietigd.
- 2) Het EUIPO wordt verwezen in de kosten, daaronder begrepen de door Volvo Trademark Holding AB in verband met de procedure voor de kamer van beroep gemaakte noodzakelijke kosten.

⁽¹⁾ PB C 268 van 30.7.2018.

Arrest van het Gerecht van 20 september 2019 – Multifit/EUIPO (real nature)(Zaak T-458/18) ⁽¹⁾

(„Uniemark – Aanvraag voor Uniewoordmerk real nature – Absolute weigeringsgronden – Beschrijvend karakter – Geen onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EU) 2017/1001”)

(2019/C 413/59)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Duitsland) (vertegenwoordigers: N. Weber en P. Gentili, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: D. Walicka en M. Fischer, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 28 mei 2018 (zaak R 2650/2017-2) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken real nature als Uniemerik

Dictum

- 1) De beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 28 mei 2018 (zaak R 2650/2017-2) wordt vernietigd, voor zover daarbij de inschrijving als Uniemerik van het woordteken real nature is geweigerd voor de diensten „publiciteit; marketing; beheers- en bedrijfsadviesing inzake franchising-concepten; leveren van bedrijfseconomische kennis (franchising)” van klasse 35 in de zin van de Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957 betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken, zoals herzien en gewijzigd.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Multifit Tiernahrungs GmbH zal haar eigen kosten dragen en twee derde van de kosten van het EUIPO. Laatsgenoemde zal één derde van zijn kosten dragen.

(¹) PB C 319 van 10.9.2018.

Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Zhadanov/EUIPO (Scanner Pro)

(Zaak T-492/18) (¹)

(„Uniemerik – Aanvraag voor Uniewoordmerk Scanner Pro – Absolute weigeringsgrond – Geen door het gebruik verkregen onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 3, van verordening (EU) 2017/1001”)

(2019/C 413/60)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Igor Zhadanov (Odessa, Oekraïne) (vertegenwoordiger: P. Olson, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: G. Sakalaitė-Orlovskienė, S. Palmero Cabezas en H. O'Neill, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 6 juni 2018 (zaak R 1812/2017-2) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken Scanner Pro als Uniemerik

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Igor Zhadanov wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 352 van 1.10.2018.

Arrest van het Gerecht van 24 september 2019 – Frankrijk/Commissie

(Zaak T-507/18) (¹)

(„ELGF en Elfpo – Van financiering uitgesloten uitgaven – Uitgaven verricht door Frankrijk in het kader van het programma van speciaal op het afgelegen en insulaire karakter afgestemde maatregelen (POSEI) – Onjuiste boekhouding voor bepaalde partijen bananen (begrotingsjaren 2013 tot en met 2016) – Forfaitaire financiële correctie”)

(2019/C 413/61)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: F. Alabrune, D. Colas, S. Horrenberger, A.-L. Desjonquères, A. Alidière en C. Mosser, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Lewis en J. Aquilina, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluit (EU) 2018/873 van de Commissie van 13 juni 2018 tot onttrekking aan financiering door de Europese Unie van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) (PB 2018, L 152, blz. 29), voor zover daarbij een forfaitaire correctie van 5 % is toegepast op de Franse Republiek, wat overeenkomt met 1 945 435,39 EUR, wat betreft de maatregelen „Andere rechtstreekse steun – POSEI”, wegens „onjuiste boekhouding voor bepaalde partijen bananen”, voor de boekjaren 2013 tot en met 2016.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 392 van 29.10.2018.

Arrest van het Gerecht van 20 september 2019 – Reaktor Group/EUIPO (REAKTOR)(Zaak T-650/18) ⁽¹⁾

(„Uniemerik – Aanvraag voor Uniewoordmerk REAKTOR – Absolute weigeringsgronden – Geen beschrijvend karakter – Onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EU) 2017/1001 – Rechtstreeks en concreet verband met de in de aanvraag om een merk aangeduide goederen en diensten”)

(2019/C 413/62)

Procestaal: Fins

Partijen

Verzoekende partij: Reaktor Group Oy (Helsinki, Finland) (vertegenwoordiger: L. Laaksonen, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: K. Kompari, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 27 augustus 2018 (zaak R 2626/2017-2) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken REAKTOR als Uniemerik

Dictum

- 1) De beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 27 augustus 2018 (zaak R 2626/2017-2) wordt vernietigd, voor zover de kamer van beroep met deze beslissing het beroep van verzoekende partij krachtens artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening 2017/1001 heeft verworpen.
- 2) Het EUIPO wordt verwezen in de kosten, daaronder begrepen de door Reaktor Group Oy in verband met de procedure voor de kamer van beroep gemaakte noodzakelijke kosten.

⁽¹⁾ PB C 16 van 14.1.2019.

Beschikking van het Gerecht van 20 september 2019 – von Blumenthal e.a./EIB(Zaak T-553/16) ⁽¹⁾

(„Openbare dienst – Personeel van de EIB – Bezoldiging – Jaarlijkse aanpassing van de tabel voor de basissalarissen – Berekeningswijze – Verdwijning van het voorwerp van het geding – Afdoening zonder beslissing”)

(2019/C 413/63)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Henry von Blumenthal (Bergem, Luxemburg) en 369 andere verzoekende partijen wier namen zijn opgenomen in de bijlage bij de beschikking (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Verwerende partij: Europese Investeringsbank (vertegenwoordigers: T. Gilliams, G. Faedo en J. Klein, gemachtigden, bijgestaan door A. Dal Ferro, advocaat)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU en artikel 50 bis van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie, ten eerste tot nietigverklaring van de besluiten vervat in de salarisafrekeningen over februari 2015 en de volgende maanden, waarin jegens verzoekers toepassing wordt gegeven aan het besluit van de raad van bestuur van de EIB van 4 februari 2015, van het op 6 februari 2015 online geplaatste artikel en van de informatieve nota van 10 februari 2015 waarbij het personeel wordt geïnformeerd over de vaststelling van dat besluit, en ten tweede tot vergoeding van de materiële en immateriële schade die verzoekers zouden hebben geleden

Dictum

- 1) Er wordt akte genomen van de afstand van instantie van Dominique Courbin.
- 2) Er behoeft geen uitspraak meer te worden gedaan over het beroep van Henry von Blumenthal en van de andere verzoekers, met uitzondering van Courbin, wier namen zijn opgenomen in de bijlage.
- 3) De Europese Investeringsbank (EIB) wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 279 van 24.8.2015 (zaak aanvankelijk ingeschreven bij het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie onder nummer F-78/15, en op 1 september 2016 overgedragen aan het Gerecht van de Europese Unie).

Beschikking van het Gerecht van 24 september 2019 – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jump)

(Zaak T-746/17) ⁽¹⁾

(„Uniemeerk – Procedure tot vervallenverklaring – Intrekking van de vordering tot vervallenverklaring – Afdoening zonder beslissing – Artikel 137 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht – Vermijdbare proceskosten – Artikel 139, onder a), van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht”)

(2019/C 413/64)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: TrekStor Ltd (Hongkong, China) (vertegenwoordigers: O. Spieker, M. Alber en A. Schönfleisch, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: E. Markakis en D. Walicka, vervolgens E. Markakis, A. Söder en H. O'Neill)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Beats Electronics LLC (Culver City, Californië, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: M. Petersenn, advocaat, en I. Fowler, solicitor)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 12 september 2017 (zaak R 2236/2016-4) inzake een procedure tot vervallenverklaring tussen Beats Electronics en TrekStor

Dictum

- 1) Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.
- 2) TrekStor Ltd en Beats Electronics LLC worden elk verwezen in hun eigen kosten en in de helft van de kosten van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO).
- 3) TrekStor en Beats Electronics worden krachtens artikel 139, onder a), van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht elk veroordeeld tot het betalen van het bedrag van 2 500 EUR.

(¹) PB C 32 van 29.1.2018.

Beschikking van het Gerecht van 24 september 2019 – TrekStor en Beats Electronics/EUIPO – Beats Electronics en TrekStor (iBeat)

(Gevoegde zaken T-748/17 en T-770/17) (¹)

(„Uniemerik – Procedure tot vervallenverklaring – Intrekking van de vordering tot vervallenverklaring – Afdoening zonder beslissing – Artikel 137 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht – Vermijdbare proceskosten – Artikel 139, onder a), van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht”)

(2019/C 413/65)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij in zaak T-748/17: TrekStor Ltd (Hongkong, China) (vertegenwoordigers: O. Spieker, M. Alber en A. Schönfleisch, advocaten)

Verzoekende partij in zaak T-770/17: Beats Electronics LLC (Culver City, Californië, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: M. Petersenn, advocaat, en I. Fowler, solicitor)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers in zaak T-748/17: aanvankelijk E. Markakis en D. Walicka, vervolgens E. Markakis, A. Söder en H. O'Neill, gemachtigden, en in zaak T-770/17: aanvankelijk A. Söder en D. Walicka, vervolgens A. Söder en K. Markakis en H. O'Neill, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht in zaak T-748/17: Beats Electronics LLC (Culver City, Californië, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: M. Petersenn, advocaat, en I. Fowler, solicitor)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht T-770/17: TrekStor Ltd (Hongkong, China) (vertegenwoordigers: O. Spieker, M. Alber en A. Schönfleisch, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 12 september 2017 (gevoegde zaken R 2175/2016-4 en R 2213/2016-4) inzake een procedure tot vervallenverklaring tussen Beats Electronics en TrekStor

Dictum

- 1) Op het beroep hoeft niet meer te worden beslist.
- 2) TrekStor Ltd en Beats Electronics LLC worden elk verwezen in hun eigen kosten en in de helft van de kosten van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO).
- 3) TrekStor en Beats Electronics worden krachtens artikel 139, onder a), van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht elk veroordeeld tot het betalen van het bedrag van 2 500 EUR.

(¹) PB C 22 van 22.1.2018.

Beschikking van het Gerecht van 24 september 2019 – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess)

(Zaak T-749/17) (¹)

(„Uniemerik – Procedure tot vervallenverklaring – Intrekking van de vordering tot vervallenverklaring – Afdoening zonder beslissing – Artikel 137 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht – Vermijdbare proceskosten – Artikel 139, onder a), van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht”)

(2019/C 413/66)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: TrekStor Ltd (Hongkong, China) (vertegenwoordigers: O. Spieker, M. Alber en A. Schönfleisch, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: aanvankelijk E. Markakis en D. Walicka, vervolgens E. Markakis, A. Söder en H. O'Neill, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Beats Electronics LLC (Culver City, Californië, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: M. Petersenn, advocaat, en I. Fowler, solicitor)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 12 september 2017 (zaak R 2236/2016-4) inzake een procedure tot vervallenverklaring tussen Beats Electronics en TrekStor

Dictum

- 1) Op het beroep hoeft niet meer te worden beslist.
- 2) TrekStor Ltd en Beats Electronics LLC worden elk verwezen in hun eigen kosten en in de helft van de kosten van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO).
- 3) TrekStor en Beats Electronics worden krachtens artikel 139, onder a), van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht elk veroordeeld tot het betalen van het bedrag van 2 500 EUR.

(¹) PB C 22 van 22.1.2018.

Beschikking van de president van het Gerecht van 13 september 2019 – Scandlines Danmark en Scandlines Deutschland/Commissie

(Zaak T-566/19 R)

(„Verzoek om voorlopige maatregelen – Staatssteun – Verlenging van de termijn – Geen belang”)

(2019/C 413/67)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Scandlines Danmark ApS (Kopenhagen, Denemarken), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: L. Sandberg-Mørch, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: C. Georgieva-Kecsmar en S. Noë, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens de artikelen 278 en 279 VWEU strekkende tot opschorting van de formele onderzoeksprocedure in zaak SA.39078 (2019/C) (ex 2014/N) – Denemarken – Financiering van de vaste verbinding over de Fehmarn Belt (PB 2019, C 226, blz. 5).

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beroep ingesteld op 10 september 2019 – ENIL Brussels Office e.a./Commissie

(Zaak T-613/19)

(2019/C 413/68)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: European Network on Independent Living Brussels Office (ENIL Brussels Office) (Brussel, België), Validity Foundation (Boedapest, Hongarije), Center for Independent Living - Sofia (Sofia, Bulgarije) (vertegenwoordigers: B. Van Vooren en L. Gorywoda, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- vernietiging van het besluit van de Europese Commissie betreffende de weigering om de betalingstermijnen te onderbreken of betalingen te schorsen in verband met de oproep tot het indienen van voorstellen BG16RFOP001-5 002 „Steun voor deïstitutionalisatie van diensten voor ouderen en personen met een handicap” in het kader van prioritaire as 5 „Regionale sociale infrastructuur” van het operationeel programma „Regio’s in groei”;

— verwijzing van de verwerende partij in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen drie middelen aan.

1. Eerste middel: de regels inzake beroep tegen een onwettige handeling van de EU-instellingen zijn, in samenhang met het grondrecht op effectieve rechterlijke bescherming, discriminerend op grond van handicap.
 - De verzoekende partijen betogen dat het verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap voorziet in een beroep door derden en dat zij voldoende representatief zijn om een beroep in te stellen ter verdediging van personen die zich niet kunnen verdedigen tegen discriminatie als gevolg van het besluit van de Commissie om de betalingstermijn niet te onderbreken en de betalingen niet te schorsen in verband met de betrokken oproep tot indienen van voorstellen.
2. Tweede middel: de bestreden handeling tast de rechtspositie aan van een duidelijk omschreven groep van personen die niet in staat is om zichzelf te vertegenwoordigen voor een rechter. Dit middel is verdeeld in de volgende twee onderdelen:
 - een besloten groep van 1020 personen met een handicap in Bulgarije wordt rechtstreeks en individueel geraakt door de bestreden handeling;
 - deze groep is niet in staat om zichzelf te vertegenwoordigen voor een rechter.
3. Derde middel: door de bestreden handeling aan te nemen heeft de verwerende partij haar verplichtingen krachtens, ten eerste, verordening (EU) nr. 1303/2013 ⁽¹⁾ en, ten tweede, het verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap en het Handvest van de grondrecht van de Europese Unie geschonden.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad (PB 2013, L 347, blz. 320).

Beroep ingesteld op 26 september 2019 – Nike European Operations Netherlands en Converse Netherlands/Commissie

(Zaak T-648/19)

(2019/C 413/69)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Nike European Operations Netherlands BV (Hilversum, Nederland) en Converse Netherlands BV (Amsterdam, Nederland) (vertegenwoordigers: R. Martens en D. Colgan, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— vernietiging in zijn geheel van het bestreden besluit van de Commissie van 10 januari 2019 tot inleiding van de formele onderzoeksprocedure ten aanzien van steunmaatregelen van de staten SA.51284 (2018/NN) – Nederland – Mogelijke staatssteun voor Nike ⁽¹⁾; en

— verwijzing van de Commissie in alle kosten van de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen drie middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 107, lid 1, en artikel 108, lid 2, VWEU, artikel 1, onder d) en e), en artikel 6, van verordening (EU) 2015/1589 van de Raad van 13 juli 2015⁽¹⁾ tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 108 VWEU, artikel 41, leden 1 en 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het beginsel van behoorlijk bestuur en het beginsel van gelijke behandeling, door het recht onjuist toe te passen bij de voorlopige beoordeling van het steunkarakter van de bestreden maatregelen.
2. Tweede middel: schending van artikel 107, lid 1, artikel 108, lid 2, en artikel 296, lid 2, VWEU, artikel 41, lid 1, en artikel 41, lid 2, onder c), van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 6, lid 1, van verordening (EU) 2015/1589 van de Raad van 13 juli 2015 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 108 VWEU, door ontoereikend te motiveren dat de bestreden maatregelen aan alle elementen van staatssteun voldoen, met name waarom zij als selectief moeten worden beschouwd.
3. Derde middel: schending van artikel 296, lid 2, VWEU, artikel 41, lid 1, en artikel 41, lid 2, onder c), van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, van verordening (EU) 2015/1589 van de Raad van 13 juli 2015 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 108 VWEU door voortijdig een formele onderzoeksprocedure in te leiden en door ontoereikend te motiveren dat er sprake is van staatssteun terwijl er geen moeilijkheden waren om het vooronderzoek voort te zetten.

⁽¹⁾ PB 2019, C 226, blz. 31.

⁽²⁾ Verordening (EU) 2015/1589 van de Raad van 13 juli 2015 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (PB 2015, L 248, blz. 9).

Beroep ingesteld op 30 september 2019 – Hasbro/EUIPO – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)

(Zaak T-663/19)

(2019/C 413/70)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: J. Moss, Barrister)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Kreativni Dogadaji d.o.o. (Zagreb, Kroatië)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekster voor het Gerecht

Betrokken merk: Uniewoordmerk MONOPOLY – Uniemerk nr. 9 071 961

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 22 juli 2019 in zaak R 1849/2017-2

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- verwerende partij verwijzen in de kosten van verzoekende partij.

Aangevoerde middelen

- Onjuiste toepassing van artikel 59, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.
- Schending van verzoeksters recht op een eerlijk proces.

Beroep ingesteld op 9 oktober 2019 – Kerry Luxembourg/EUIPO – Ornua (KERRYMAID)**(Zaak T-693/19)**

(2019/C 413/71)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Kerry Luxembourg Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordigers: A. von Mühlendahl en H. Hartwig, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Ornua Co-operative Ltd (Dublin, Ierland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekster voor het Gerecht

Betrokken merk: aanvraag voor Uniewoordmerk KERRYMAID – inschrijvingsaanvraag nr. 10 083 251

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 23 juli 2019 in zaak R 2473/2013-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing voor zover daarbij het beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van de oppositieafdeling van 22 oktober 2013 in zaak B 1 938 417 is verworpen;
- afwijzing van de oppositie ingesteld door Ornua Co-operative Ltd tegen de inschrijving van het Uniemerkt KERRYMAID nr. 10083251;

- verwijzing van het EUIPO en Ornu Co-operative Ltd, indien deze laatste in de onderhavige procedure zou interveniëren, in de kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.
-

Beroep ingesteld op 14 oktober 2019 – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux)

(Zaak T-696/19)

(2019/C 413/72)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jeruzalem, Israël) (vertegenwoordigers: J. Bogatz en Y. Stone, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: aanvraag voor Uniewoordmerk Moins de migraine pour vivre mieux – inschrijvingsaanvraag nr. 17 942 393

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 12 augustus 2019 in zaak R 778/2019-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten van de verzoekende partij.

Aangevoerd middel

schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 14 oktober 2019 – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben)**(Zaak T-697/19)**

(2019/C 413/73)

*Procestaal: Engels***Partijen***Verzoekende partij:* Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jeruzalem, Israël) (vertegenwoordigers: J. Bogatz en Y. Stone, advocaten)*Verwerende partij:* Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)**Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO***Betrokken merk:* aanvraag voor Uniewoordmerk Weniger Migräne. Mehr vom Leben – inschrijvingsaanvraag nr. 17 942 400*Bestreden beslissing:* beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 12 augustus 2019 in zaak R 779/2019-5**Conclusies**

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten van de verzoekende partij.

Aangevoerd middel

schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 15 oktober 2019 – GV/Commissie**(Zaak T-705/19)**

(2019/C 413/74)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partij:* GV (vertegenwoordiger: B.-H. Vincent, advocaat)*Verwerende partij:* Europese Commissie**Conclusies**

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de onderhavige zaak met voorrang te behandelen;

- het besluit van 26 juli 2019 (R/213/19) tot afwijzing van zijn verzoek om bijstand nietig te verklaren;
- het TABG te gelasten om verzoeker over te plaatsen uit het DG EAC, en wel met eerbiediging van zijn rang en zijn huidige standplaats Brussel teneinde elke gezins- of privéschade te vermijden;
- de Commissie te veroordelen tot betaling van het voorlopige bedrag van 13 018 EUR ter vergoeding van de materiële schade en van 250 EUR per dag vanaf 1 februari 2018 tot de dag van uitspraak van het arrest ter vergoeding van de immateriële schade;
- de Commissie overeenkomstig het Reglement voor de procesvoering te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van artikel 24 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie (hierna het „Statuut”) en van het beginsel van behoorlijk bestuur alsmede niet-nakoming van de zorgplicht. In dit verband betoogt verzoeker dat de Commissie zijn verzoek om bijstand heeft afgewezen, dat zij geen enkele onderzoeksmaatregel heeft getroffen en zijn verzoek traag, bureaucratisch en op de onjuiste wijze heeft behandeld.
2. Tweede middel, ontleend aan schending van artikel 12 bis van het Statuut, aangezien de Commissie de feiten die aan zijn verzoek om bijstand ten grondslag liggen had moeten kwalificeren als intimidatie.
3. Derde middel, ontleend aan schending van artikel 7 van het Statuut. Verzoeker verwijt de Commissie dat zij niet het noodzakelijk evenwicht heeft geëerbiedigd tussen het belang van de dienst en dat van de betrokken ambtenaar.
4. Vierde middel, ontleend aan artikel 270 VWEU en artikel 91 van het Statuut. In het kader van dit middel wordt betoogd dat de Unie verplicht is om schade te herstellen die haar personeel heeft geleden door elke onrechtmatigheid waaraan zij zich in haar hoedanigheid van werkgever schuldig heeft gemaakt, zonder dat het nodig is om het bestaan van een voldoende gekwalificeerde schending aan te tonen. De feiten die aan het verzoek om bijstand ten grondslag liggen zijn onrechtmatigheden die in de hoedanigheid van werkgever zijn begaan en verplichten de Unie dus tot vergoeding van de materiële en de immateriële schade, namelijk de kosten van medische en juridische bijstand en het leed gedurende de betrokken periode.
5. Vijfde middel, ontleend aan schending van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, op grond dat procedures betreffende een verzoek om overplaatsing per definitie een snel antwoord verlangen.

Beroep ingesteld op 16 oktober 2019 – FF&GB/EUIPO (ONE-OFF)

(Zaak T-707/19)

(2019/C 413/75)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: FF&GB Srl (Montova, Italië) (vertegenwoordiger: M. Locatelli, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk ONE-OFF – inschrijvingsaanvraag nr. 17 933 041

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 12 augustus 2019 in zaak R 239/2019-5

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- vaststellen dat het merk ONE-OFF kan worden ingeschreven als Uniebeeldmerk voor de producten van klassen 18 en 25 zoals deze omschreven zijn in inschrijvingsaanvraag nr. 017933041;
- het EUIPO verwijzen in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 7, lid 1, onder b), en artikel 7, lid 2, van verordening (EU) nr. 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van het beginsel van samenhang en het beginsel van gelijke behandeling.

Beroep ingesteld op 21 oktober 2019 – GW/Rekenkamer

(Zaak T-709/19)

(2019/C 413/76)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: GW (vertegenwoordiger: J.-N. Louis, advocaat)

Verwerende partij: Europese Rekenkamer

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- nietig te verklaren het besluit van de Europese Rekenkamer van 22 mei 2019 tot afwijzing van het verzoek om de invaliditeitscommissie in te schakelen teneinde de ontwikkeling van haar gezondheidstoestand vast te stellen alsmede de modaliteiten van de medische controles na invaliditeit;
- de Rekenkamer te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van artikel 15 van bijlage VIII bij het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie, op grond dat dit artikel alleen voorziet in de mogelijkheid, en niet in de verplichting, voor de instelling om een ambtenaar die een invaliditeitsuitkering geniet, periodiek te laten onderzoeken om zich ervan te vergewissen dat hij nog steeds aan de voorwaarden voor die uitkering voldoet.

2. Tweede middel, ontleend aan schending van conclusie nr. 273/15 van het college van afdelingshoofden van 25 februari 2016 betreffende de medische controle na invaliditeit, aangezien hierin wordt bepaald dat de arts van de instelling bij wijze van uitzondering een door de behandelend arts opgesteld rapport kan aanvaarden of de controle kan opschorten, wanneer de aard van de voorwaarde die tot de invaliditeit heeft geleid, niet een controle rechtvaardigt om de mogelijkheid van hervatting van het werk te beoordelen.
3. Derde middel, ontleend aan niet-nakoming van de zorgplicht. In dit verband wordt betoogd dat de instelling rekening diende te houden met de adviezen van de behandelend arts en de raadgevend arts van 23 en 24 augustus 2017, met het advies van de psycholoog van 26 september 2019 en dat van de behandelend arts van 11 oktober 2019.

Beroep ingesteld op 18 oktober 2019 – Ashworth/Parlement

(Zaak T-720/19)

(2019/C 413/77)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Richard Ashworth (Lingfield, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: A. Schmitt en A. Waisse, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- het onderhavig beroep ontvankelijk verklaren;
- zo nodig, bij wege van maatregel tot organisatie van de procesgang of maatregelen van instructie in de huidige zaak, het Europees Parlement bevelen de adviezen over te leggen van de juridische dienst van het Europees Parlement van 16 juli en 3 december 2018, onder voorbehoud van de precieze datum, maar in elk geval vóór de vaststelling van het besluit van het Bureau van het Parlement op 10 december 2018 tot wijziging van de bepalingen ter uitvoering van het Statuut van de leden van het Europees Parlement (2018/C 466/02, Publicatieblad van 28 december 2018, C 466, blz. 8);
- de individuele bestreden beschikking betreffende de rechten van verzoeker op (vrijwillig) aanvullend pensioen die in september 2019 door de afdeling Bezoldiging en Sociale Rechten van de leden van het Directoraat-generaal Financiën van het Europees Parlement aan verzoeker is betekend, krachtens artikel 263 VWEU nietig verklaren, voor zover daarbij de speciale heffing van 5 % op het nominale bedrag van het aan de verzoeker verschuldigde (vrijwillige) aanvullende pensioen wordt uitgevoerd, zoals ingesteld door het bovengenoemde besluit van het Bureau van 10 december 2018;
- het bovengenoemde besluit van het Bureau van het Parlement van 10 december 2018 krachtens artikel 277 VWEU niet-toepasbaar verklaren, voor zover het artikel 76 van de uitvoeringsbepalingen van het Statuut van de leden van het Europees Parlement wijzigt, en meer bepaald voor zover het besluit een speciale heffing van 5 % op het nominale bedrag van de vanaf 1 januari 2019 opeisbare aanvullende (vrijwillige) pensioenen invoert;

— het Parlement verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel: onbevoegdheid ratione materiae van het Bureau.

— Ten eerste is het besluit van het Bureau van het Parlement van 10 december 2018 (hierna: „besluit van het Bureau”) in strijd met het Statuut van de leden van het Europees Parlement, vastgesteld bij besluit 2005/684/EG, Euratom van het Europees Parlement van 28 september 2005 (PB 2005, L 262, blz. 1) (hierna: „Statuut”). Het besluit van het Bureau is met name in strijd met artikel 27 van het Statuut op grond waarvan „de verworven rechten en aanspraken” blijven bestaan.

— Ten tweede voert het besluit van het Bureau een belasting in door een speciale heffing in te stellen van 5 % van het nominale pensioenbedrag, terwijl het invoeren van een belasting volgens artikel 223, lid 2, VWEU niet onder de bevoegdheid van het Bureau valt.

2. Tweede middel: schending van wezenlijke vormvoorschriften.

— Ten eerste heeft het Bureau het besluit vastgesteld zonder de voorschriften van artikel 223 VWEU te eerbiedigen.

— Ten tweede is het besluit van het Bureau onvoldoende gemotiveerd en wordt daardoor dus de motiveringsplicht van artikel 296, lid 2, VWEU, en artikel 41, lid 1, onder c), van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie niet nagekomen.

3. Derde middel: schending van verworven rechten en aanspraken en van het vertrouwensbeginsel.

— Ten eerste schendt het besluit van het Bureau de verworven rechten en aanspraken die voortvloeien uit zowel algemene rechtsbeginselen als het Statuut, dat uitdrukkelijk bepaalt dat deze „in volle omvang” blijven bestaan (artikel 27).

— Ten tweede schendt het besluit van het Bureau het vertrouwensbeginsel.

4. Vierde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel en de beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie.

— Ten eerste staan de inbreuken op de rechten van de verzoeker niet in verhouding tot de door het besluit van het Bureau nagestreefde doelen.

— Ten tweede moet het besluit van het Bureau niet-toepasselijk worden verklaard wegens schending van de beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie.

5. Vijfde middel: schending van het rechtszekerheidsbeginsel en ontbreken van overgangsmaatregelen.

— Ten eerste schendt het besluit van het Bureau het rechtszekerheidsbeginsel omdat daaraan op onregelmatige wijze terugwerkende kracht is toegekend.

— Ten tweede schendt het besluit van het Bureau het rechtszekerheidsbeginsel omdat daarin geen overgangsmaatregelen zijn vastgesteld.

Beschikking van het Gerecht van 20 september 2019 – Trifolio-M e.a./EFSA**(Zaak T-675/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 413/78)

Procestaal: Engels

De president van de Vierde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 25 van 21.1.2019.

Beschikking van het Gerecht van 24 september 2019 – BigBen Interactive/EUIPO – natcon7 (nacon)**(Zaak T-287/19)** ⁽¹⁾

(2019/C 413/79)

Procestaal: Engels

De president van de Vijfde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 220 van 1.7.2019.

Beschikking van de president van het Gerecht van 20 september 2019 – CupoNation/EUIPO (Cyber Monday)**(Zaak T-494/19)** ⁽¹⁾

(2019/C 413/80)

Procestaal: Duits

De president van het Gerecht heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 288 van 26.8.2019.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL